

MuH. 875

COSMOGRA- PHICAE DISCIPLINAE COM- pendium, in suum finem, hoc est ad Diui- næ Prouidentiæ certissimam de- monstrationem condu- ctum.

ADDITA EST RERVM TOTO
in Orbe gestarum Σωότις.

I T E M,

Quot, quantæc̄b̄ Christianarum Gentium natio-
nes, nobis hactenus incognitæ, in Vniuerso sint,
quæ à nostro Orbe lumen Euangelij sibi
Restitutum iri credunt.

GULIELMO POSTEL-
lo Authore.

Cum locuplete rerum & uerborum memora-
bilium I N D I C E.

BASILEÆ, PER IOAN-
nem Oporinum. 1561.

CHRISTIANISSIMO PRINCIPI, DIVO FERDINANDO ROM.

Bohem. &c. Regi, Duci Austr. &c. summa prudentia
bonitateq; Imperatori, summa optatur fælicitas.

X Q V O rerum æternarum studium, temporalium curis mihi anteferendum esse serio, relictis uitæ præsentis adminiculis duxi, Serenissime Princeps, duos meç præsentis uitæ scopos mihi prefixi. Primum, ut toti orbi terrarum, sed ante omnia Latini Romani ue regni alumni redderè rationem earum rerum, quæ hactenus credendæ fuere: postea autem etiam intelligendæ sunt, & in Religionis toti generihumano clarissimæ, quæ sola Christiana est, unione & consensu sunt habendæ. Alterum, ut illis Gentibus quæ sunt Latinæ huius aut Iapetinæ linguae usu destitutæ, Arabicæ uidelicet, atq; Syriacæ, ipsius Christi propriæ, usu coactæ, hoc ipsum Rationis beneficium cum Euangelijs per typographiæ artem multiplicati luce, etiam conferatur, in utrumq; institutum comparauit certa & necessaria adminicula. Nam ad hoc ut primum fiat, Opus de Orbis terræ concordia pridem editum, cum uarijs appendicibus scriptorū, in lucem emisi: & tandem eò omnia reduxi, ut in uno Opere subnixo Ratione humana prius quam Diuina authoritate, cuius utriusque supra septies mille loca testimoniorum allego & suppedito, cognoscatur, etiā penes Catholicos,

a 2 nedum

AD D· FERDINANDVM IMP.

nedum inter hæreticos, iam ante 1200 annos Christi cognitionem plusquam solido triente perisse: in quam rē, postremo conatu Opus cui titulum feci C H R I S T V S, elaborau. Ut autem fiat secundum, quatenus per meam summam paupertatem potui, maximam Arabicorū uoluminum copiam comparaui, & in has nostri Latini orbis prouincias attuli, quorum uoluminum copiam maximè in noui Testamenti exemplaribus antiquissimis, meis in sarcinulis librarijs habeo Venetijs: reliqui autem fuerant ante VI annos duci Bauariæ illustrissimo principi Ottohenrico ducētis aureis oppignerati, quos alioqui ne mille quidē iustè persolui posse putē: credo aut̄ post eius mortem tanquam summos thesauros, penes hæredes eius in summo precio & custodia haberi, licet nō cognoscantur. Nam uel unus Abilphedas princeps Cosmographus, uix sexcētis coronatis persoluatur. Inter cætera autem Damascenus in sua lingua propria Damascena Arabica ibi adest, pro reddenda ratione nostræ fidei toti Ismaelitarum orbi: similiter & Pentateuchus antiquissimo uolumine, & alia plerac̄ mea sollicitudine non indigna, in Bauaria sunt. Attuleram uero præterea pro Syriacæ linguae alumnorum Christianorum gente, in tota Semia ad extremum usque Asię diffusa, ut eam ab Ismaelitarum tyrannide ferè ubiuis oppressam (eo quod, ubicunque possent, Euangelij in ea sanctissima Christi lingua scripti exemplaria rapuere & cōbussere, destruxerunt ue) liberare, aut quis modo iuuare &

P R A E F A T I O .

re & refrigerare ualerē: attuleram inquam exemplar fidelissimum noui Testamenti, quam ad rem meo succurrens desiderio pridem etiam eiusdem lingue manifestādē studio incitatus Daniel Bombergus, curatore suarum rerum Iohanne Renialmo impensas suppeditauerat: à cuius conquirendi peregrinatione quū uix rediſſem, se statim mihi Venetijs obtulit Cassis ille sacerdos ue T. M. notus, Moses Mesopotamius Syrus, uetus tis exē plaribus instructus, cuius opera sum usus ad mei collationem, eo quōd meum erat recentius scriptum: ubi tamen nil planè nec à Græcis exemplaribus, nec ab ipsis Syris inter se, est inuentum differentiæ. Quum autē, postquam triennio aut suprà, ut dicebat, Romæ fuisset in curanda editio typographica noui Testamenti, nec potuisset ab illis, qui colantes ibi culicem, glutirent mille camelos unā, impetrare, ut tam pium & necessarium opus ederetur, quo totus posset Oriens reparari, aut saltem in fide retineri: & tandem rebus desperatis, rē que infecta uellet in Syriam redire: ego unā cum Renialmo illo Bombergi curatore fui illi author, ut non sic discederet re infecta. sed quum accepissem dudum fuisse in magna autoritate penes Ducem Bauariæ Ioh. Albertū Vuidmanstadium, cum quo antea Romæ ualde magnam amicitiam, ob insignem omnium literarum, maximē autem ob secretioris inter Hebræos doctrinę mysteria, quibus præditus erat, contraxeram: uenit mihi in mentem, ut ad illum (nec enim sciebam eius fortunas bello Germanico in

a 3 Cæsarem

200

AD D^o FERDINANDVM IMP.

Cesarem fratrem tuum suscepto perissē) Mosem
mitterem. Mirabilis uero Deus in operibus suis.
Ecce cōmodum se offert Reginaldus Polus, Ro-
manæ Ecclesiæ purpuratus Senator, qui Germa-
nia iter in Angliam faciens, colligit suppeditatis
necessarijs ad illud iter ipsum Mosem. quumq;
is ad Danubij usq; confinia uenisset, audit Vuid-
manstadium à tua Maiestate in Cancellariatus
gradum fuisse accersitū & promotū. Ut ad eum
est profectus, statim unā D^o Gienghero &
Iona apud te huius rei satagentibus, Mosis, iīm
CHRISTI in Moseh negocium fuisse ita apud
tuam Maiestatem dispositum, ex ipsius literis in-
tellexi, ut nil aliud obstaret, nisi typographiæ or-
dinandæ curatio, quin statim res in suum finem
duceretur. Admonueram enim, rogaueramq;
ipsum Mosem, quum illi literas illas ad Vuidmā-
stetterum dederam, quarum fide & suasione ho-
minem agnouit, & opus suscepit, ut statim ad me
scriberet, quem successum rerum suarum ipse in-
uenisset: quod & fecit, ubi primū potuit, & ex-
posuit quoniam in loco & æstimatione penes
Cancellarium nuper factum, sed maximè penes
Maiestatem REGIS Romanorum res essent, ita
ut non nisi difficultate ordinandæ tantè molis of-
ficinæ retinerentur. Hoc ubi audiui, non potui
mihi temperare quin statim, meo auxilio hoc ne-
gocium promoturus & curaturus, aduolarem.
Insperantibus itaq; & ipso Cancellario & Mo-
seh, ut optimè in Epistola qua tuæ Maiestati o-
pus Christiani Euangeliū (cur enim Christianum
per

P R A E F A T I O .

per avlāwōμαστιαρ̄ non dicam, quo Christus sua sacrosanctissima placita familiari maternāq; lingua exponere uoluit, & unde contra inumeros deprauatores exemplarium & sentētiarum Christi summum ueritatis remedium & testimonium fidele, tāquam ex ore ipsiusmet Christi profectum suppeditetur?) ipse Cancellarius inscrisit, notauit, statim adfui, non sine diuinæ Prouidentiæ numine. Nam præterquam quod statim apud Gasparum sculptorem curauī rem ipsam pro utriūq; linguae apparatu (characteres enim Arabicos minusculos etiā ibi exculti curauī, nedum Christianos fundi suis legibus feci) Deus bone quāta humanitate me excepit tua Maiestas? Vel unum hoc fidē fecerit, quòd ubi uix tuæ Vniuersitatis summis professoribus ex prisco studiorum usu so aureos numos in annum salaryum curares, mihi statim ab ipso ingressu 200 repræsentari sta tuisti: non tam ideo, quòd penes Regem Galliæ Franciscum, bon. memo. eadem salarya antequam pro Concordiæ orbis studio & Peregrinationū necessiarum curis pro conquirendo Peregrinarum harum linguarum Euangeliō necessariò suscipiendis illa reliquissim stipendia, tantundem docendi causa habebam: sed quia à Cancellario acceperas, me uel longè maioribus esse retinendum, ut tam nobile opus ex Coronæ tibi Diuinitus concreditæ Regno, cura & umbra procederet. Quid enim unquam posset fieri maius, quam ut à Romanorum Rege, quo uocabulo longè ipse es quam uel mille Imperatoris nominibus illustrior,

AD D. FERDINANDVM IMP.

illustrior, quum ob ueritatem & humilitatem: tum eo quod nongentis fermè annis antequam Regis Romanorum titulus sub Christi authoritate nasceretur, diuinitus à b. Methodio martyre fuit in hanc rem reuelatus, ut REX Romanorum CHRISTI regnum ex Occidente in Orientem reducat, & super Caluariæ montem coronā illi redditurus ubiqꝫ promoueat (quod utinā legitimis armis iusticiæ, sicut Euangeli regno illic iam remisso fecisti, tibi, ut facias, concedat IESVS) Euangeli lux uotis & liberalitate comitata, in Orientem usque extremum refundatur: Adfui itaque, donec exornata fuit tua Typographia: sed statim, rogato prius Cancellario ut ducentos stipendiū mei aureos curaret ex equo à tua Maiestate saltem in finem usqꝫ Operis diuidi in Mosem & typographum, paulo pōst coactus sum cōscientiē ui repetere Venetias. quibus uero de causis, in alia Epistola, quam statim tuæ Majestati mittendam destinauī (postquam quadriennij, mēt & conscientiæ legis Diuinæ æqualis probandæ causa, molestias ultro & uoluntariè suscepas, & aliquid suprà absolui) iam pridem tradidi, exposuiqꝫ. Vnde nunc, ut T. M. ad reliquum Operis horter, hoc tam breue, ut breuius excogitari non possit, Compendium Cosmographiæ tibi, non solum ut habeas, sed ut legere possis, inscribo: ut in eo maximè uideas, ex innumeris Christianis toto in Oriente dispersis, & nobis antea ignotis, quantam utilitatē per pauculas Typographiæ Euangeli Christiani impensas toti Orbi

† Thomas Aquinas ex Pauli sententia certissime in Commetarij suis in Paulū coligit & demonstrat, quod cōscienciatiae & legis diuinæ id est

re aut condemnare potest.

P R A E F A T I O.

ti orbi terrarum restituendo Euangelium attuli-
sti, quum maxima pars illorum Christianorum
ipsa Christi lingua utatur. Quum enim solius ty-
pographiæ usu uideamus hodie cuiuscunque ge-
neris doctrinas, opiniones, dogmata, quantum-
uis etiam pessima aut uana, totum in orbē trans-
fundī: dubium non est, quin illud ipsum per pu-
rissimam illam Euangeliū lucem in lingua Redem-
ptoris à te primò expositam facias, quod Satanæ
factiones eadem typographia duce faciunt. ita ut,
ex quo mundus est creatus, nullus Rex fuerit te
uno ob hanc rem fœlicior. At ut uideas quām
longa nobis uia supersit, in Ismaelitis etiam suæ
amplissimæ lingue usu per Euangeliū Arabici ty-
pographiam ad Christi regnum attrahendis, &
quām etiam latè pateat sceleratū Chamesitarum
Babylonisq; alumnorum regnum: in eodem O-
pere exposui successum rerum, quæ toto in orbe
terrarū sunt geste: ita tamē, ut ex mea expositione
assidua diuinæ Dei & Domini N. I E S V C H R I-
S T I cura & particularis prouidentia uideatur,
donec Christianismo nō tantum duce Authori-
tate sacra, (quæ facta est toti orbi, maximè autem
nostrī sæculi nescio cui Christianismo summa hy-
pocrisi & tyrannide latente refertissimo, plus
quām ridicula) sed maximè duce Ratione natu-
rali, cuius solius illuminandæ & restituendæ gra-
tia Christus & AD N O S & INTRA N O S ad-
uenit, munito & roborato, non tantum intelli-
gamus credenda, sed etiam toti orbi terrarum ra-
tionem de ea quæ est in nobis fide reddamus. Es-
ent

AD D^o. FERDINANDVM IMP.

fent autem in hanc rem conquirendi & libri Ara
bici optimi, maximè Lexica amplissima quæ ob
summā paupertatē habere adhuc nequui: & eo-
rum scripta, qui in Hispania etiam Arabicè con-
tra Ismaelitas scripsere: maximè autem, inter in-
numeros captiuos qui in Italia, Sicilia, Sardi-
nia, aut Hispania ex Ismaelitarum gente retinen-
tur, & sunt iam uel Italicæ uel Hispanicæ linguæ
periti (quales, si quis querat, permultos inueni-
ri non est dubium, ut erat insignis ille Ioannes Leo
Afer) sunt in libertatē uocandi, & præmijs alli-
ciendi, ut nostrates fideliter ipsam Semihebraic-
am linguam Ismaelitarū doceant. Si quid ego
possem præstare aut in hac Syriaca, aut in Arabi-
ca, non recusarem, lubentissime que etiam men-
dicando uictum, nedum cum stipendijs in hāc rē
collatis docerem. At reuera nil scio in utrauis lin-
gua: sed tamen, quod ille aiebat,

— *Fungor uice cotis, acutum*

Reddere quæ ferrum ualeat, exors ipsa secandi.

Qualecunq; autem est quod sum aut possum, toti
Reipub. Christianæ, maximè uero tibi uni uirtu-
tis ergo, Regiæ autem Maiestati tuæ tanquam
primario Regni CHRISTI ministro, in amplifi-
cationem ipsius Regni I E S V Christi dicatum
& consecratum cupio, uolo' que. Vale Princeps
Deo per omnia obligatissime: & quod felicissi-
me meæ procreationis occasione cœpisti, perge
certam uocationem tuam faciendo diligenter exe-
qui. Vocationes enim constare reuera non ex no-
mine, sed ex opere, ostendit non solum qui nega-
uerat

P R A E F A T I O .

uerat patri operas filius , sed & Moses , ob minima cessationem à sua uocatione, ne populum Dei intra terram sanctam introduceret, reprobatus. Et admiranda, miraculosa' que etiam prius quam conciperetur Regis Francisci prænunciata à B. Francisco de Paula uocatio ad Regnum, tribus gradibus tum ab ea familia distans (ut aliquid quando in eius uita expositū reddam) clarissimè ostendit, toticq; orbi terrarum testificatū reddit, quām frustra de fide & uocatione quantumuis maxima sibi plaudat, quisquis operibus uocatione dignis certam suam uocationem facere non satagit. Iterum uale, ex nostræ Ciuitatis loco ad 30 grad. long. & 48 $\frac{1}{2}$ latitud. const. anno à Salute mundi 1561: sed à coæquatione legis nostræ cum lege scripta, quæ fuit 1547 anno 14: à mundo autem condito, post tempus 1656, & tempora 1547, & 1561, & dimidium temporis primi 800, annorum 5564, sexto uidelicet millenario pro sexta creationis die secundum creationis Adami tempus currente, ut politicus uniuersalisq; nūc fiat homo, sicut unicus & personalis tunc factus est:

cuius ut iuridicum & uerum es, ita reale &

actu in uniuerso receptum Caput
sis, & Habearis, Deum Opt.

Max. oro.

T. M. obsequentiissimus
seruus Gulielmus Postellus.

a 2.

INDEX

I N D E X.

Baalim	40	nomina inuola-	rex	44	
Baalphegor	49	uit	56	Christus aurei secu-	
Babylon	18.28.38	Chamesis possessi-	li confirmator	29	
Babylō basis Mace-		ones	17	Christi ad unicum	
donici etiā regni	21	Chamesia	2	Pontificatū & re-	
Bagdad	74	Chamesię ambitus	gnum oēs mun-	di prouinciae cō-	
Bargii Malacchæ	11		ducendę	54	
opposita regio	6	Chamesię Aphricę	Christi Pontifica-		
Basilea occidua	4	üe figura	5	tus & regnū	16
Bebel Mandel	10	Chamesię odores		Christi uitę umbra	
Bec	27	ubi	43		
Bonae spei promō-		Chamesię partiū di	69		
torium	2.11	stantia	35	Chuss quid	17
Bonzi qui	75	Chamesitarum stu-		Chus niger ex albo	
Bosphorus Thra-		dium	58	parente.	ibid.
cius	12	Chami Chamesis-		Chuss Saul	39
Britonum promon-		üe parę	15	Chussei Israelitę	39
torium	14	Chan 71.72. quid si		Chussi filij	18
C		gnificet	21	Chussus	39
כָּנָעָן	39	Chanaan	18	Circuli sphæræ	8
Cadmon , qui &		Chananei populi		Cloacę Romanę fa-	
Cadmus	22			brica inter mira-	
Canaani occupa-		Chanoch filius Cai		cula mundi	60
tio	47	ni	28	Colūna in aere ap-	
Candia	34	Chanocha urbs Ca		pensa	73
Cātabricus sinus	12	ini.	ibidem	Comari	21
Cappadoces	19.24	Chasdię Aethiopes		Coniunctio maxi-	
Captiuitas Israel	14			ma quae	57
a.70.48		Chasdię forma	4.	Consilium Aposto-	
Caroli magni tem-		fretum	13	lorum	64
pora	58	Chasdię pars	33	Cōstantini error	61
Carthaginenses	42	Chassarmaueth	31	Constantinopolita-	
Cataianū regnū	6	Chassarmoth.	ibid.	ni Imperij splen-	
Catainum littus	35	Chauę sepultura	46	dor unde	23
Cattigara	4	Chauilah	18.31	Coran Muhame-	
Chaldaica constel-		Chebron	47	dis	31
latio	46	Cheuuli	18	Coranicę nuge	72
Chameses excōmu-		China regnum	6	Corn granū , uoce	
nicatus 16.bis ex		Chineum littus	35	Germanica lite-	
cōmunicatus in		Chingis Chan	70	ra r trāspōlita di-	
omnia sanctoru		Chosroes Persarū		citur	19

b 3 Cor-

I N D E X

- C**orpora V intra cœ
lum 1 Adamialiorumq; Gallorū & Germa-
norum ex Italia dis-
Corsica 34 Patriarcharum sa-
cris 51 cessus cur 24
Cortesij sinus 13 Dei miranda etiam Gallorum fratum
Cosmographici cō- erga ingratas gen
pendij scopus 16 tes prouidétia 50 cōfinia Germani
Corocondama pe- habitant 26
ninsula 10 Dies æterna ubi 9 Gallia 12.44
Creta 34 Diluuium 15 Gallicus sinus 12
Cuba ibid. Dispunctionum li- Gedrosis 38
Culhua 33 bri 33 Gemrani 19.20
Culhuacan 33 Diuina uindicta 38 Germani 23
Culhuacana 70 Dodani 27 Gétes Alcorano de-
Cybbri 19 Donatistæ 43 prauatæ imbutæ
Cybbrius Cymeri- Druidæ 58 ue 45
usue Bosphorus 10 Ducis Venetiarum Gentilium sacra 32
Cymerij 19 pileus 5 Getuli 18
Cymrus, qui Gom- Duuina fluu. 9.10 Giapā 34.insula 69.
rus 23 ostia 11 ubi 70
Cyprianus Afer 43 E Giapanæ religio 75
Cyprij 27 Ecclesiæ duo hostes, Giapangui 34
Cyprus 34 Satan inuisibilis, Giauæ insulæ duę 33
Cyrenaica 17 Cham uisibilis 62 Gigantum promon
Cyrus 49 Elam, Elamitæ 28 torium 36
Cythij 27 Elis 27 Giochá Belul qd 67
D Erembi 27 Goa ciuitas 10
Danimarkia 12 Ester, q & Ester 52 Gog & Magog 71
Danieli statua osten Eubœa 34 Gomari 21
fa 18 Eunuchus Canda- Gomer 19
Danubij ostia 12 cis 41 Gomeri posteri quo
Dardanelli ibid. Europa 2 abiere 58
Darius 47 F Gomeritæ 19
Decemuirii Sibylli- Florida regio 14 Gomeritæ Galli quā
ni 32 Fraci ab Argono sol do nouū orbem
Demonstratio Ro- licitati ab extre- inuenerint 58
mulei erroris 61 ma usq; Asia 72 Gomrani ibid.
Deus promissa ser- G Gomrus 20
uat 50 Gadira insula 12 Gotthi 25.44
ei admiranda ope Galathæ 19 Gotthorum nomen
Drain seruandis lo Gal fluctus Heb. 20 unde 25
cis ob sepulturā Galli 19.55.58 Græci Europæi 22
Græcia

I N D E X.

Græcia	12.19	Hybernia	34	Iapeti possessio	19
Gronlandia	4.11	<i>in pōbōḡeis</i> montes	8	Iapeti multi	56
Gumbri	19	I		idola destructa	69
Gymri	ibid.	Iacob & Ioseph & Iebus			28
H		Ephraimo emit	Iectanus		30
Haberi & Esse diffe-
runt	50	loci sacri ius	47	Ierusalem	28
Hadriaticus sinus	12	Ianalia	59	Iesuitæ in oriēte	69
		Ianiculum	55. 60	Iesuitarū epistola.	
		Ianus, qui & Noe,		ibidem	
hæreticorū mos	23	duas urbes fun-	Imaus mons	31.71	
Hattal, & Attalus		dauit	Indi	31. color. 38.	
qui	56	Ianus siue Noa-	fluuius	10	
Hattalus	23	chus, ex Arme-	Indi, regi Suevię da		
Hebræorū secreta,
& necessaria tra-
ditio		nia in Italia ue-
nit	ti	4	
Hellas	27	Iani locus sacer	20 infirmos maximè		
Hellespontus	12	Iani memorię à Ro	supportarūt in fi		
hemisphērium su-
perius	7	mulo extinctę	de Æthiopes	65	
Herculis fretum	11	Iani urbes duæ	60 insulæ D C C C.	33	
Hercules multi	56	Iani multi	Iones	22	
Hirlanda	34	Iapetiae amplitudo	ibidem		
Hirtij & Pans. cōfs.	55	35. fig.	Ionium mare	35	
Hispani	12.22	Iapetiae uicinę insu-
lę	Iosephus certus re-		
Hispanorū uictorię	57	Iapetina primoge-
nitura	rum	27	
Hispania	38.44	iura redierunt	Ioues multi	56	
Hispanię figura	4.5	Iapetus	Islanda	34	
↳	32	Iapetus Attalus,	Ismaelis maternū		
↳	ibid.	Atlas	genus	44	
Hittalus	23	Iapetus in sua pos-
sessione memo-	Ismaelitarū de Chri-		
horizon rectus	6.	riam sui non reli-	sto & eius fide o-		
obliquissimus	7	quit	piniones	76	
horizōtis officiū	6	Iapeti & Iani patris	Ismaelitarū & Chri-		
horizōtes quot, ut
& hemispheria
esse possint	6	aduentus in Ita-
liam	stianorum cōten-		
Hormusia insula	10	Iapeti pars	tio	73	
Hudi	31	15. etiā in Semia	Ismaeliticę in Tur-		
			carū regno gen-		
			tis splendor un-		
			de	23	
			Israelis discrimen		
			' cur	47	
			10 Israelitarū bellū do-		
			b 4 me-		

I N D E X.

- mesticū à uicinis Malauarorū littus Mitzraim 23
 48 10 Mitzrain Agyptus
 Israelitarum dereli Malauari populi 6 17
 etio, uti & gen- Malauarrij populi Moluccæ 33
 tium, m.m. an. 51 66 monachorum hy-
 Issicus sinus 10 Mamre 47 pocrisis 75
 Italia 5. quādo pri- Manichei 43 monarcha uniuersi-
 mūm, & à quib. mare rubrum 4 43
 habitata 55 Marinus Tyrius 33 monarchia Satanæ
 Iucatana peninsula Martini Bohemi 18
 13 fretum 2 monarchiæ 111.
 Iudei Turcas uocat Matthēus apost. u- 29
 Togorma 26 bi occisus, & à mons loco motus
 iusticia diuina 49 quo 64 74
 L Mauri 40 montium fracturæ
 Laetantius Afer 43 Mauritanię duę 17 considerandæ 3
 Iacus Catainuſ 11 Maurusij 40 Moſſoch 23
 Latinorū literę 22 Media 19.21 Mouccæ inf. 4
 Leonis signi uis ubi Medorū rex, quia Mſchichah 68
 46 erat Iapetites, tē- Muhamedes 45
 Lesbos 34 plum reædificat Müſteri dubitatio
 literę diluuij 22 49 63
 Lybanus 15 Melchisedek ubi, N
 Lybies 19 & quādiu Pon- Nazaran 69
 Lydi. ibidem tificem egit 47 Nefarius gygas
 Lydij 24 Melchisedecki or- Cham 17
 M do 30. sedes 18 Negroponte 34
 Madai 21 Melchisedeki pars Nemrod Chusſi fi-
 Meotis 12. palus 10 15 lius 18
 Magalianeſiū fre- Melchisedekianus Nemrodi tempora
 tum 2 ordo 29 46
 magi Tharsenses 31 Melichus Solomo- Nestoriani 69
 magicas maleficas nis filius in regi- Nigri oēs unde 40
 artes Chameles na Sabba 67 Nilus 4
 in Italiam attulit Mello 28 Nili orientale ostiū
 56 meridiani quot eſ- 10
 Magog 20. Scitha- ſe poſſunt 7 Noachi domus 15
 rum parens 21 Mella mons 31 Noachi Iani'ue pri-
 Magogia. ibidem Mellech 23 maria institutio
 Malaccha 10. pro- Mindenaa 34 19
 mont. 6 miraculū 73.& 74 Nomadica uita 27
 Nomi-

I N D E X.

Nomina primò au-	Pericum mare	10	Quetzalcouatlus.
dita magnas in Persis		37	ibid.
Regnis prouin-	Persis subiecte pro-		R
cias continebant	uinciae 120. quæ		Rationalis Christi
54	fuerint 52.& 53		prudentia 62
Nombre de Dios	Peru	4.32	Regina Saba 41.uel
urbs	Pharaones	48	Sabba 67
Nouus mundus	Pharsistan Persia	76	Reinenses 26
Noui orbis incolæ	Pharusij	42	Regna olim frequē
32	Pheru	32	tia 53
Numidia	Phœnices	22	regna omnia mun-
O	Phryges	26.27	di à qua gente or-
Obys fluu.	Phrygio Constanti-		ta 15
Oriens eternus ubi	nus,& alij restitu-		regnorum & ciui-
25	torum Chronico		tatum basis Chri-
Origines uniuersi	rum ad ueritatē		stus 30
14	Heb. autores 54		Renani 26
Ophir	Phuth & Phutei	18	Resp. perfectissimi
P	pilei terre	8	exépli qualis 54
Panama ciuitas	Planetarū motus	8	Rex Pontificis hæ-
Paphlagones	Plutus	22	res 65
Paradisus deliciarū	Pótifex Vmchan	21	Rex regum Semia-
finalis Christus	Ponticus sinus	10	nus 61
29	Presbyteri Ioannes		Rex sacrificulus 32
Paradisus terrestris	ubi	53	Reges plus tempo-
25	Pretijanus	20	re ab Israel petiti
parallelus littori	Pretoianus	50	48
Chamesię par, ad	Pretoianes alter		Rhegma 18
xxxv. grad.	66		Rhegini 25
Pauperitas, oppro-	Propontis	12	Rhenini 25
brium, dolor, Vir	Prouidentię Dei de		Riphath 24
tutis comites	monstratio	15	Riphei 24. hyper-
pecuariæ rei atten-	prudentia astuta	75	borei. ibid.
ti patres	Ptolemæi regis re-		Rodanij 27
Pedir	ductio in Ægy-		Roma 19
Pelopōnesi figura	ptum	43	Roma ante Romu-
Persæ	Pueri recés nati geli		lū maxima urbs
Persæ ab Ismaelitis	da aqua meris	26	60
uicti	Punica fides	40	Romæ & Ierosoly-
Persarum opes flo-	Q		mis multi Æthio-
rentiss.	Quartodecimanis	70	pes 65
	b 5		Romulus

I N D E X.

Romulus	Chame-	Schondiana penin-	Sestus & Abydus	12	
	sita	59 fula	12	Sibyllæ sententia 43	
Romuli astus	59	Scith, qui est Sceth,	Sibyllina sacra	32	
	S	parens Scitharū	Sibyllini libri	42	
Saba	31 regina	18 67	Sicilia	34	
Sabba	41	Scithæ 19 & 20	Signorum & mensu-		
Sabbatha	18	Scitharum præstatis-	principia unà olim		
Sabthaca	ibid.	fimi	coniuncta	61	
רְבָשׁ	39	Scithia 21 à Scitho	Sinarum littus	10	
Sacri libri penes		filio Adami 21	Sinear	18	
quos faciunt fidé		Scithicus mos non	Solyma	28	
originum	15	adhærere glebæ,	σωφηράς	31	
Sagittarij influentia	23	sed uitā nomadi-	Spaniola	34	
		cam pastoralē ue	Stambol	68	
Salem	28	agere	Superum mare	12	
Samarcand ciuitas	73	Scotia	34	Superum mare quue	
		Sechem	47	dicatur	
Samaria	47	Sem 1. Melchise-	Supheum rubrū'ue		
Samauthes	22	cœ deck	28	aut Arabicum ma-	
		ibid.	Semagyptia gés	10	
Samothra	33	Semi iura	27	supra uox quid a-	
Sandominghia	34	Semia	1	pud omnes Cosmo-	
Sarah	45	Semiæ Asiæ'ue cir-	graphos	7	
Sardinia	34 & 38	cumscriptio	9	Suriah	29
Sarmathæ	31	Semianorū immu-	Suriah Dei murus	52	
Sarmauthica uita	68	nitas	29	שִׁירֵה	52
Satanę sedes	21	Semię Asię'ue fig.	6	Susiana	38
Saturnalia	58.59	Semię mensura	36	Syneta Gélamons	8
Saturnia	55.58	Semiæ Christianis-	Syna	15	
Saturnus	56	mus	45	Syria	38
Saturnus pessimus		Semiana iura	42	Syrtes	13
Chamefes	23	Semiani	22	T	
Saturnus Satornüs-		Semian⁹ sanguis	44	Tabernacularis uita	
ue quid significet		44	31	quorum	
56		Sepharmons	quorum	50	
Saturni multi.	ibid.	24	31	Sepharad Hispania	
Sauromathę	31	Sepultura Adami	46	Tanaïs	
Scelus Chamefis	38	Seruus Dominis ac-	&	3	
Schiahcah quis	66.	quirit: id est, Cha-	33	Taprobanę situs	
	68	meſes Semō & Ia	&	Tarocorama prouin-	
Schicha	68	peto	15	cia	
				72	
				Tarquinij Prisci tem-	
				pore	

I N D E X.

pore maxima iam	sis	66	Vestales	59
erat Roma	60	26	Victoria finalis pe-	
Tartarorum poten-	Thirass.	23	nes quos	45
tiæ splendor unde	Thogorma	26	Vindicta diuina	17
21	Thomas in India	66	Vis quatuor Monar-	
Tatar & Totar quid	Thubal	22	chiarum	48
71	Thuiscon Germano	Vmbri	55	Gallorū
Tatari, qui & Tarta-	rum parens	15	propago	20
ri	21	Thusciah	Thuscana	Vmbrorum progeni
Taurica Chersone-	58		tores Galli	20
sus	10. 12	Thyrrenum mare	12	Vmchan
Tauris	74	Tingitana Maurita-	Vmchan	20.50
Terra à centro cleua	nia	18	Vniuersi partes V.	1
ta	3	Totarj, Tatari, uel	Vocales ubi promi-	
Terra ad Aquilonem	Tartari unde	50	scue	57
2	Totonteacus flu.	13	Vous qui	75
Terre partium diui-	Tribus	10.	Z	
fio	3	49	Zanzibara inf.	33
Terre diuifio secun-	Trib' Israel	quò ab-	Zeilan inf.	ibid.
dum cœli partes	duetæ	49	Zerach Chuss	39
Tertullianus Afer	Turcæ	26 & 27	Zohar	39
Thagum horma	Turkestan	26	Zona habitabilis no	
Thalmud	Tygramei	ibid.	stræ opposita nil fe	
Thargumi & Thal-	Tyrij	42	rè solis habet	9
mudi liber	Tzarphath	Gallia	24	Zona media fœlici-
Tharsensis Cilicia	V		fima	9
Tharsenses nudipe-	Valerius Soranus	ne	Zona torida.	ibid.
des	catus	60	Zonatorrida	9
Tharsenses reges	Vandali	44	Zonæ temperate.	ib.
Thælestam seu Thar	Vendenaæ	34	Zonæ terre	8

F I N I S.

21 Jan 1981

U. T. 136
f. 112
A. 116. 17. 2. 32

COMPENDIVM Cosmographiæ, Guiliel- mo Postello autore.

V N I V E R S I O R B I S T E R-
ræ Diuīsio.

Erreni orbis, uirtute extra natu-
ralem elemētorum positionem
agente, facies aperta, medioque
ex aquæ globo educta, priscis
quidem s̄eculis in tres partes di-
uidi solebat . Nunc autem &
quarta inuenta, in subiecto nostræ habitationi
Hemisphærio, circumscriptione quidem amplissima,
quamuis nulla adhuc certa interiorum de-
scriptione sit exposita. Quinta uero etiam, & ipsa
maxima, ad Australem polum pertinens, non nisi
certa unius sui littoris fide se ostendit: sed tamen
quæ sensibili argumento, quamvis nōdum inno-
tuit, per maxima etiam ostendetur. Sic, ut præter
hęc quatuor elementa, Quintum corpus, illis su-
perius, sua quinta, sibi uidelicet per comparatio-
nem apposita, figurā polygonia, & intra sph̄eram
sicut & extra collocabili, datur intra Cœlum: sic
& quinquifidam terrei orbis faciem Deus uoluit
distingui. Primam nobilissimamque omnium fa-
bulosæ memoriæ Asiā, sed uerè Semiā, à Semo
primo possessore uocare debent. Magnitudine
sequenti, licet nobilitate inferiori Asiæ, uocabu-
lum fabulosum Aphricę, quum nuncupatione

a certa à

certa à Chameſe Chameſia dici debuiffet, accepit. Iapetus, quæ ſacra uera Iaphetum ſive Iephetum dicunt, iuftius ſuæ parti, ut in noſtro orbe inter tres minimæ, ita monumentis nulli omnino infe-riori, nomē Iapeti dare aut reddere debet, quām à nefarij nebulonis cūm uacca congreſſu fabuloſam Europe nomenclaturā illi permettere. Quar- tē parti haſtenus Latinis memorijs incognitę, li- cet alij Noui mundi, alij Indiæ occiduæ, alij à ua-rijs inuentoribus dedere nomen: tamen Atlanti- dis ex Platone, & ex altero Iapeti noſtri patris, qui Atlus, Attalus & Atlas, uti & alijs multis no- minibus, dictus eſt (ut in Dispunctionum Cos- mographicarū opere traditur) longè iuftius no- men imponendum uel restituendum eſt. Quum autem Australis innotuerit portio, que & totum mare pacificum obtegit, & à ſuppolari motu de- fendit, illi nomē Chasdiah dabitur: ut in Dispun- ctionibus, cur ita dici debeat, oſtendetur.

In quam Uniuerſi plagam maxima harum terræ me- dijs ex aquis elatæ partium uergat portio.

E Xceptione breuiſſimè tradetur, quod præter Australi polo ſubiectam aut proximam, & præter Chameſię & Atlantidis australis iuga ſeſe respicientia, quæ ultra æquatorem prominent, hæc quidem ad 54. gradum, ubi eſt Martini Bo- hemi fretum, à Magaglianesio Lusitano aliás nuncupatum, illa autem ad 35. ubi eſt Bonæ ſpei promontorium, tota terreni orbis facies conti- nuo ferè, præter duas maris rupturas, tractu, ab ortu in occasum, & cōtrà **AD A Q V I L O N A R E M** mundi

mundi partem est eleuata. Qua uero ratione, est in Dispunctionum opere traditum, sed etiam in opusculo de Paradisi terrestris loco. Eleuatam dico, quia non est dubium, quin ordine cœlorum omnino cōcentricorum, & ratione elementorum undicq; ante seſe, instar obuoluētium inuolucrum que in cæpis sunt, terra omnino ordine naturæ, & grauium leuiumq; nutu & pondere, undicq; aquæ sphæra ex æquo tegebatur, plus quam 30 cubitorum altitudine: ne quid grauius ex proportione quantitatis elementorum adiuicē ad dā. Vnde adhuc ferè in toto orbe terrarum, motum fracturæ sibi mutuò, ubi flumina & torrentes transeunt oppositæ, ostendunt, quomodo in loco angustiori iuxta centrum erant contiguae, atque unâ coniunctæ, antequam ita supernaturaliter attolli contingenteret, ut fieret latior, magis à centro distans superficies: quæ tamen uenarum in axis similitudine, eam quæ olim erat coniunctionis uniformitatem ostenderent semper.

Quibus limitibus uniuerstatis terræ partes separantur.

Mari nostro, quod mediterraneum, eo quod inter Asiam, Aphricam & Europam (ut fabulosis adhuc tantillum utar) influit, dicitur, diuidi Chamesis & Iapeti partes, & demum etiam inter Semiam Iapetiam' que interfluxu eius separationem poni, iam notius est, quam ut debeat repeti. Complet diuisionem duę lineę: una ad Semiae Iapetiacq; fines, ducta à mari septentrionali, ad Tanais in nostrum mare effluentis fontes.

a 2 Alia

4.

C O M P E N D I V M

Alia ab ultimo uersus ortum Nili ostio, ad intimum sinus Arabici quod Rubrum mare uocant, littus protensa, per centena passuum millia. Quantum autem summa indagine perscrutari potui, ex ipsius Semiæ Asiæ ue finibus septentrionalibus procedit (ut nauigatione Anglicana anno 1555 relatum est: quod tamen ob Indos ex Aquilonari littore regi Sueviæ datos, nō possum probare) peninsula, quæ per Gronlandiam & super polares regiones in Atlantidem usque Aquilonarem deuenit. Ut hoc tanquam parum adhuc compertum, de coniunctione Asiæ Semiæ ue & Atlantidis obmittatur, constat has quatuor uniuersi partes claudi undiq; mari. De Chasdiah, insulam esse, quacunque forma sit, dubium non est. Ego quidem ob 600 leucarum, seu 2400 milium passuum littus, quo ferè sub æquatore inter Moluccas & Cattigara siue Peru sunt, & ob terras amplas ad occasum Peru siue Australis Atlantidis erogionè Basilæ occiduæ, quæ in medio ferè illo littore est, conqueruntur ab Hispanis, eo quod ibi esse sunt dictæ ab Atlanticis, iudico figura esse collo crassiore & oblongo lagenæ.

 Quas potissimum figuræ repræsentent quatuor notæ partes.

QVia rerū similitudines maximè cōfirmant scientiā & apprehensiones nostras, uidetur cōmodum, ut sicut quidā uarias orbis partes uarijs expressere figuris, ut folio platani Peloponneson, tibiꝝ mortui hominis Italiā, corio bubulo
Strabo

COSMOGRAPHIAE.

5

Strabo scribit similem esse Hispaniam: sic & has quatuor orbis terræ partes exprimam. Memini me omnino non ineptè, ut puto, in secundo Dispunctionum comparasse utramque Atlantici orbis peninsulam, ob communē utriusque parti Isthmum, ipsis piscium pulmonibus carentium mēbranis, quū adhuc suo uento intumescent. Ceterū si esset uniuerso orbi, ut mihi multisq; nota forma illius ornamenti

quo Dux Venetiarū utitur in capite: planè Chamisiæ Aphricę ue quan-

dam referret similitudi-

nem. Sed longè communius est, ut monti edito, & medio tractu uersus Occasum inciso comparetur. Christianus Vuechelus aliquando, ne-

scio quo authore, Iapetiæ formā typis ita expres-

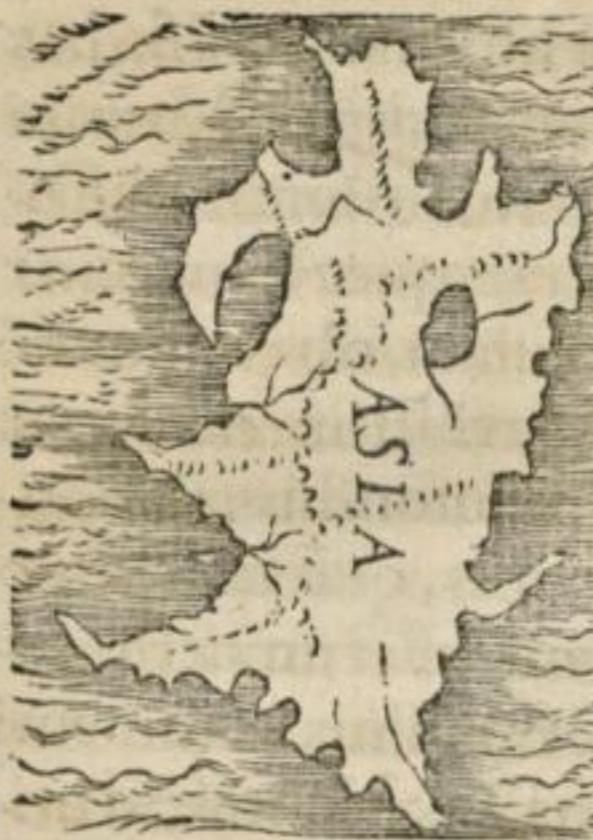
serat, in gratiam Caroli v. Imp. ut esset instar forminæ capite inclinato, diadema Imperatorium gestantis: ita ut caput Hispania, sinister humerus Gallia, pectus Germania, sinistra manus DANEMARKIA, dextrum brachium Italia: cætera quæ Turcis aut Moscouitis subsunt, ad infimos pedes suis longis uestibus obtectos pertinerent: non omnino in-

epta (modò adulacionem tollas) inuentione. Sic

optimè ingenij largitor uenter, uel famæ uel cibi cupidus, excogitat. Si ad concordiam Christia-

nismi, uel ad uerissimam Iapeti iurisdictionem re-

a 3 feras,

feras, bene erit, Asia, Semia ue uix habet cū quo comparari memorie causa possit aptius, quām cū maximi lacerti uel crocodili pelle, decurtata aliquantum cauda. Nam capitibz collicbz eam partem quæ in nostrum prominet mare, referet: cauda, Cataiani regni & Chinæ partes: pedum uero cutis (si euersa sit) in dextra parte anterior, Malauarorum, posterior Malachæ, promontorium. Sinister autem paulo anterius detortus, peninsulam post Moscouitas procurrentem: posterior, eam partem quæ opposita Malacchæ, iuxta Bargu desertum maximè uerus Aquilones tendit. Sed de his satis.

*De terræ diuisione secundum cœli partes,
quibus subest.*

QVONIAM semper cœli dimidium uideri potest, & dimidium abscondi, & diuidit partem uisam à non uisa, circulus unus qui Horizon dicitur, super quem sol eminens diem, & sub quo pergens noctem facit: ideo, licet nūquam de terra & aquæ globo possit uideri dimidium, sicut & cœli, tamen etiam in duo Hemisphæria diuiditur: ita ut, quot sunt puncta in cœlo, aut super terrā, possint esse tot Hemisphæria, & tot Horizontes. Horizon autem primus & nobilissimus est, qui transit per polos mundi, & per fines orientis & occidentis,

COSMOGRAPHIAE.

7

occidentis, continens in se gradus 180 sursum, & 180 deorsum. & ideo Rectus dicitur. Obliquissimus autem est, qui est transuersus omnibus Meridianis: & conuenit cum Aequatore, ita ut punctus uerticalis cum puncto mundialis poli conueniat. Possunt itaque esse 90 Horizontes, & 90 Hemisphæriorum singulis gradibus ab inuicem distantium differentiæ, ab æquatore ad polos, & ab ortu in occasum 180. & tanto pauciores, quanto pluribus ab inuicem gradibus distabunt. Similiter in duo alia Hemisphæria, anterius ad ortum, posterius ad occasum, cœlo ascende, & eodem dimidio altero descende diuiditur. Meridianus circulus per polos mundi & per uerticem transiens, limes utriusque est: ad quē quum uenit sol sursum, meridiem: deorsum autem, medianoctum facit. Possunt itidem horum esse 180 differentiæ: sed commodius est ut 12 binis horis differendo, aut 24 singulis siue 15. gradibus, aut 36 binis trientibus horarum, aut 48 dimidiatis horis constituantur. Nam & secundum graduū longitudinis numeros, & secundum horarum partes possunt distingui. Alia duo Hemisphæria diuiduntur secundum Aequatorem, ita ut ob terræ faciem ad Aquilones ferè omnino eleuatam, possimus reuera & absolutè dicere superius hemisphærion, cuius polus Aquilonaris est uertex, & contrà ad alterū. Nam Cosmographi omnes nesciueret cur ita scripserint: tamen S V P R A siue superiorem mundi partem comparando ad alias magis Australes, dixeret Aquilonarem, quod uel ex maris

S C O M P E N D I V M

ex maris superi & inferi Italiā ambientis nominibus abunde probes. Nam montes ὑπερβόρεοι aliqui, eo quod ibi maximè ad Suueta Gemla, montem totius mundi altissimum, ex uir terrenæ eleuationis ad Aquilones factæ etiam altissimi & fortissimi omnium uentorū impulsu flatumq; superat, fidem τῆς S V P E R facere satis ratione etymi uidentur. Dispunctiones dant rationem.

De diuisione secundum Zonas.

TERmini trium differentiarum quæ in diebus anni uidentur, reuoluti cum primo mobili, & ab occiduo septem Planetarum motu oblique à Lybe uento uersus Aquilones, aut contrà procedente signati, faciunt, ut sint quinque in Sphæra circuli signati. Vbi fiunt maximi dies, unus est circulus, qui solstitialis est, siue tropicus æstiuus: ubi minimi, oppositus est qui brumalis seu Tropicus hyemalis dicitur. inter quos medius Äquator statuitur. Declinant hi duo tropici ab Äquatore 23. gradibus & $\frac{1}{2}$, quantum uidelicet obliquat ab Äquatore zodiacus, 12. signis semper æqualibus, sicut Äquator 12. mensibus inæqualibus diuisus. Vnde contingit, ut poli zodiaci à polis mundi tantudem distent, uidelicet 23. $\frac{1}{2}$. grad. Quare horū polorum Zodiaci circa polos mundi reuolutio, facit duos circulos, intra quos uersus polos mundi fiunt duæ cœli partes, quas antiqui male & ineptè zonas uocat, quū pileos potius, aut aliquid simile dicere debuissent. Dicebant itaque esse quinque zonas: unam ob calores, medium uidelicet, extremas ob frigus inhabitabiles.

COSMOGRAPHIAE.

9

Habiles. Duas solummodo temperatas, nostram,
illi'que oppositam. Licet autem contingat terræ
partibus, polo alterutro, & pileo (ut dixi) sup-
positis, dari diem sex mensium, & nocte totidem:
illic tamen est maxima hominum habitatio, ita ut
sit necesse altissimis montibus, quæ sub alterutro
polo essent, æternam esse diem. Media est in sui
medio habitationibus fœlicissima. Dico in me-
dio, ab imo sursum. Nam in ea montes quo sunt
altiores, eo sunt frigidiores, niuibusq; eternis ma-
gis tecti. Humilia loca estu ardēt, atq; egrē nisi ab
assuetis habitantur. Media, quæ in collibus sunt,
omnino temperatissima regione sunt, & in hoc tem-
peratissimæ parti nostræ habitabilis superiora:
quod & ea omnia plantarū & animaliū quæ apud
nos sunt genera alunt, & suæ præterea constitutio-
ni apta, uti aromata, alere possunt. In nostri itaq;
hemisphærij Aquilonaris zona est ferè tota habi-
bilis terræ portio. In altera aut, præter duo illa
iuga, Atlantidis uidelicet atq; Chamesia, et si quid
præterea de lagenæ Australis collo ad eā pertinet,
nil planè habitationis est. Zona quæ torrida dice-
batur, quæq; nūc longè aptius rorida diceretur,
continet ea omnia in meridiano Semiæ littore, in
Chamesia etiam, quamvis aliæ arenosa, & in At-
lantide, quæ aromatum, gemmarum & metallo-
rum auri argenti'que præcipuas opes continent.

*De Semiæ sive Asiæ circuſcriptione, &
generali ambitu.*

Semia, ut est nostro mari proxima, & Iapetiæ
Scohærens, finem habet secundum lineam re-
b. Etiam

Etiam uersus polum, ad Duuinæ fluminis ostia, à lacu unde Tanais originem dicit protractam: postea ripis amnis similis sinu statim paludem excipit Maeotida, ad cuius fauces remittit peninsulā Corocondameam, Tauricæ Chersoneso oppositam, fretoq; emittentis suas aquas lacus, per uix mille passus disiuncta, facit Bosphorū Cymbrium seu Cymerium. Patenti inde maris Pontici sinu eroſa, postea inter hunc intimum & Issicum, terra ueluti perditæ in mari quantitatis compensationē remittit prominentem eam partē, quam ab Amano monte in intimo Issico sinu terminato, Iosephus ait unā cum sua Iapetia cessisse Iapeto, & quæ Asiacē propriè nomine olim dicebat. Hinc ab Issico sinu in Lyba procedens, attingit Nili orientale ostiū, & secūdum lineā ad rubri Suphei' ue aut caricosi maris littus, emittit, inter sinum Arabicum & Persicum Arabiæ peninsula, utriusq; sinus ueluti clausis ostijs à singulis insulis, hic à Bebel mandela, ibi ab Hormuzia insula. Post acceptum sinum Persicum rectā in ortum usque ad Indi fluminis ostia pergit, ubi circa Goę uicina litora rursus quasi uersus Euronotum excurrens, ferè ad equatorem peruenit. Magno inde sinu ad Gangem fluuium inflexa, littore Malauarorum uersus Aquilones tendente, & demum quasi semicirculi formam faciente, assurgit rursus uersus Austrum ad Malaccham. Vnde flexo rursus littore ad Aquilonem primò, mox & Euroaquinem, nisi ubi sinus permodicus iuxta regnum Sinarum littus emittit, paulo australius tandem finem eo-

nem eodem Euroaquinone uersus ortum eundi facit. Rursus hinc in Cauros reflexa, quasi medio inter occasum Aquilonemq; cursu; nisi qua aut ualde ferè usq; ad suppolarem partem, aut etiam suppolari regioni Gronlandiæ contigua, sinum ad Obym fluuium lacum' que Catainum faciens, finē ubi inceperat facit, ad fluminis Duuing ostia.

De Chamesiae Aphricæ ue ambitu

& figura.

AB illis freti nostri maris angustijs, quibus in oceanum suas aquas assiduè exonerat, nū quam admittit (ratio autem in Dispunctionum libris exposita est) Chamesiq; pars secundū Oceani maris littus sensim ad occasum intumescente solo, procedit: donec ubi intumuerit uersus occasum ferè media, quum ad 4. gradum citra equatorē accessit recto ferè tramite, ad dimidiā usque sui longitudinem inflectitur: & demum uersus Euronotum usque ad extrema iuga assurgēs, ubi Spei bonæ promontorium est, rursus uersus aquilones ad ostia usque sinus Arabici procedit. quo interius admisso, ubi ad occasum aliquantum acceptando obuertitur, rursus secundo maris Rubri littore ad lineaē usque illius quæ illam à Semia seiungit, terminum extenditur. Inde recto ad occasum cursu, nisi ubi illam una & altera Syrtis incuruat, quo usque ad fretum ubi incœpimus pertingat, deuenit.

Iapetiae siue Europæ circumscriptio.

AB Herculis freto littus olim uix 10. millibus passuum, nūc 18. millia à Chamesiano seiun-

b 2 etum,

Etum, ipsius Iapetiē circumscriptiōnēm facit, tribus' que maximis in hoc latere abodi se permittit sinibus, Gallico, Hadriatico, Ægeo. Inter Gallicum (cuius pars est Tyrrhenum) & inferum procurrat Italia. Superū Hadriaticum' ue ab Aegeo Græcia seiungit. Hinc in Hellesponto tam sit Semiae uicina ad Sestii & Abydi olim, nūc Daranellorū arcēs, ut minus mille passibus pateat: rursus modicē ad Propontidem flexa, ferè in Thracio Bosporo coniungitur. Sequenti littore accepto ad Danubij ostia mari pontico, sinu angusto post Tauricā Chersonesum immisso, amplēxa peninsula, Mæotidē recipit: atq; littore postea in ripā ad Tanain mutato, secundum lineam à Semia seiungentem ad septentrionale pelagus polari regioni proximum, finem orientalem facit. Hinc uersus occasum reflexa, uario anfractuosoq; ambitu maximam illam gentium uaginam, peninsula Schondianam complexa, redit fere ad usq; lineae fines: unde regressa, littore arcuato inter Notū & Lybonothum tendente, postea occasum petit: & nisi DANIMARCKIA obstareret, recto ad Gallias usque tractu pertingeret. Galliae externo littore transmisso in occasum, recta in Austrum fertur, ad intimum usque sinum Cantabricū: quo littus acceptum rursus, sed rectius quām proximo tractu (hic enim recta in occasum, ibi autē in Lyba ferè tendebatur) ad occasum fertur, ad fine usque terrae, ut Hispani uocant. Vnde rursus recto ad austrum cursu, nisi qua Promontorium sacrum ante Gadiraē insulæ flexum incuruat, procedere t,

cederet, factura loco ubi incooperat suæ περιγραφῆς finem.

Atlantidis circuitus.

Vt ab occiduo fine etiam hic procedatur, ibi nondum alioqui satis ulterius cogniti, latens faciemus exordium, ubi Australi mari ad 40. gradum Aquilonaris latitudinis protensum est littus. Rectâ enim inde in Euronotū tendēs, & medio in cursu sinum Cortesij siue rubri aut uermiculari colore maris uersus Totonteacum fluuium accipit, & sic usque ad Panama ciuitatem, ubi Isthmus minus 20. leucis Hispаниcis patens, ab Oceano nostrate ad illum separat, cōtinua est. Hinc littore uarijs sinibus paulisper ad notum & Lybonotum protenso, rursus in Euronotum, sed quadrante magis ad notum inclinato usq; ad fretum, Chasdiam ab ipsa separante, & oblongo, ab occasu uidelicet in ortum procedente tractu, peruenit. Hinc ad Aquilones reflexo cursu, ab his 54. gradibus Australibus usq; ad s. eiusdem poli gradus rectâ ferè procedit. Post promontorium uero illud quod Chamesiae proximum est, conuerso ad Cauros siue ad Magistralem uentum late, rectâ usque ad Nombre de Dios urbem in nostro littore ad summas Isthmi angustias cregionè Panamæ sitam conducta est, sensim ad Aquilones polarem ue regionem uergit, quoad iuxta Iucatanę Isthmum attingat. Oriente uero repetito pro peninsulę Iucatanę ambitu, ita ab hac extrema usque ad oppositam sibi erigione linguam potius quam peninsulam, ut adhuc creditur, re-

b 3 gionis

gionis Floridæ (ut applicato ad suam Hispanicā linguam accentu uocant Hispani Tubalei) fit ita curuum littus, ut plusquam semicirculi circumferentiam referat. A' Florida ad Britonū promontorium recta in Euroaquinonem tractus procedit: & hinc usque ad littus Gronlandiæ pertinens, obscura cetera tam ex Asiæ Semie ue parte, quam ex Gronlandiæ continentí relinquit. Mensuræ autē huius circumscriptioñis sunt in secundo Dispunctionum libro diligenter traditæ, unā cum rebus reuera planè admirandis, quæ iam in hac utraque Atlantidis parte inuentæ sunt.

De illa uero parte quā Chasdiam debere dici suprà notaui, nil adhuc potest referri: nisi quis, ex eo quod Mauros homines et nigerrimos habeat, instar Chamesiæ (in qua ex Chufo filio Chamesis, alioqui albi ex coniuge alba procreato, & non loco, sed scelere patris sic infecto, sunt nati Aethiopes) dicat esse orientalem Aethiopiam, cuius ex Homero meminit Strabo. Nam in ea littoris parte quæ est reperta, sunt uisi summa nigredine homines, quales in sola Chamesia sunt.

Primorum orbis totius habitatorum

origines.

Quamuis nemo sic hactenus ex omnibus Cosmographis curauit tradere origines primorum habitatorum, sed omnes aut fabulosa quædam Græce uanitatis somnia in quosdā deos, qui nunquam, aut pessimi nebulones fuere, retulerint habitationum primordia, aut oblatos populos sine ulla origine recitarunt: tamen quia & temporum

temporum simul & loci rationem opus est à uero Cosmographo repetere, necesse iudico, ut uera primorum habitatorum origo ante omnia tradatur. Quotquot itaque mutationes Regnorum, statuum, gentium, & rerum in toto orbe fuerint, necesse est ut ex unius Noachi domo, ex Syria circa Libanum mōtem habitante, & in arcam re ipsa uera lignis cedrinis aut ægrè corruptilibus factā, cum sua familia septenis ad ipsum octauum personis constante, introducto: & post Diluvium reuera uniuersale in septentrionalibus Assyriæ, qua Armeniam contingit, finibus relicta in Carduchorum montibus arca, egresso, totius orbis terræ habitatores prodierint, ita ut sint unius trium eius filiorum filij: aut si (ut aliqui uolunt) post Diluvium, alios præter tres in sacris expressos genuerit, ut de Thuiscone Germanorum parente & alijs uult Berosus: fieri non potest quin per quemcunque filium eius sint ex eo prognati, quotquot faciem terræ ubiuis inhabitant. Iosephus in hac re omni exceptione maior testis, cui omnes sacrorū libri penes Christianos, Iudeos, Ismaelitas & Chaldæos (uel uno Berofo teste) consentiunt, tradit, eam terræ partem quam fabulæ Asiæ dixeré, fuisse ipsi Semo, qui & Melchisedek dictus est, ordine patris concessam: sed ita, ut Iapeto ius esset ad eandem possidendam. Huic autem Iapeto ea pars, quam fabulæ Græcæ Europam vocarunt, unā cum ea Asiæ parte que ab Amano monte procurrit in occasum: Chamesi autem, siue Chamo, cuius nomen calidum sonat, cessit ea pars

pars quam Aphricam Gr̄eci (ut antiquissimas in
 suis literis memorias habere uiderentur, primos
 que in toto orbe possessores posuisse suorum no-
 mium aut religiosarum fabularum argumēto pu-
 tarentur) uocauere, afferuata primi huius posses-
 soris significatione. Nam ἀφρίκη reuera calidam,
 uel saltem sine frigoris rigore regionem notat.
 Quum autem constet totum habitationis terre-
 næ orbem ex Noachi Iani' ue institutione fuisse,
 duobus tantum filijs probis, Iapeto & Semo con-
 cessam: quia ipse Chameses fuit à patre tacitè ex-
 cōmunicatus, & saltem in sua quarta generatione
 maledictus, & non solum fratrum suorum, sed &
 seruorum illorum seruus constitutus: opus est,
 seruitutis iure **I P S E S E R V V S D O M I N I S**,
 ut & non sibi acquisiuisse uideatur, quicquid
 totis 3700 annis ad nos usq; à Diluuio exactis
 per se uel per suos acquisiuisse probatus fuerit.
 Hic itaque finis & scopus huius Cosmographicī
 compendij est, ut clarissimè per Regnorum cele-
 briorum loca, uarijs alterationibus mutationi-
 bus' que concussa & euersa, demonstretur parti-
 cularis Prudentiæ Dei actus toto in orbe, ad
 hoc intentus, ut quicquid Regnorum, potentia-
 rum, statuum & memoriarum fuerit ab his male-
 ficiis Saturni Chamesis' ue alumnis institutum, il-
 lud omnino mediante æterno Domini & mode-
 ratoris omnium **C H R I S T I** Pontificatu & Re-
 gno ita destrui uideať, ut cedat in Iapeti & Semi
 alumnos, duce supraena Auctoritate & Ratione
 mundi in uera Religione & uera Politia fretos.

Sed

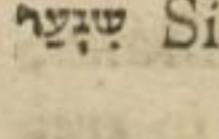
lxxvii

Sed quia compendium non plura patitur, ad Di-
spunctionum tractationem cætera remittentur.

*De Chamesis, & filiorum nepotumq; in terræ posse-
sionibus eligendis astutissimorum occu-
patione, & quas prouincias
sibi elegerint.*

Quoniam æquum est, ut serui dominis pa-
reant & acquirant commoda, sicut forma
& perfectio educitur de corruptibilis materię po-
tentia, & de rudimentis imperfectis: ideo ante a-
lios duos fratres nobiles tradere uisum est, quid
aut propriū, aut ex peruersa occupatione Chame-
sitana isthęc prosapia habuerit. Chamesia ab hoc
impio & nefario gigante loco Aphricæ nominā-
da, circumscriptionem habet, ut suprà posui. Vſu
autem uulgato Cosmographorum, uersus mare
nostrum habet Mauritania duas, quæ cum Æ-
thiopiæ uoce per Græcam furtiuam' que etymo-
logiam Chuſsi, id est nigri, filij primogeniti Cha-
mēsis significationem seruant. Numidia est à re
pastoricia, quam etiam quosdam suorum docu-
isse credibile est, ut non minus quām Semij uel Ia-
petij, qui rei pecuariæ primā operam dabant, iu-
sti uideretur perditī filij. De Aphrica propriè ex
generali nominis ratione constat. Sequenti in or-
dine erat Cyrenaica, iuxta Ægyptum. Sed ex-
positis filiorū nominibus & eorū successione, cla-
rius omnia uidebunt̄. Primogenitus eius Chus
nigro colore ex albis, ut iam dixi, parentibus,
summo certè aliquo Diuinæ uindictæ signo sic
ob parentis scelus tinctus. Secundus Mitzraim,

c qui

qui Ægypto hoc nomē hactenus ibi asseruatum dedit. Phuth tertius est, à quo Phutei fluminis ad Mauritiam Tingitanam accolæ, Phutei. Canaan quartogenitus, cumulum maledictionis habebat: & ideo non in Chamesia, sed in primi iuris primæ influentiæ & primæ benedictionis mundi solo in Semia posuit sedem, in terra sancta uidelicet. Vnde demonstrandæ penes Noahum, ueræ in exheredando hoc nebulone prophetiæ gratia, Deus, post Melchisedek ibi collocata sede confirmatum, eò Abrahamum cum suo semine uocauit. Chussi nigri Æthiopis filij: Saba, unde regnum Reginæ famosæ. Chauilah secundus filius, occiduis nigris, qui Getuli alias, quasi Cheuuli dicti sunt, Iosepho teste, dedit nomen. Sabbathæ, Regma, & Sabthaca, sunt in Arabia populi, ubi item nigerrimi fuere propagati: sed Ismaelitis adiuncti, longè quam antè nigriores. Chussi aut huius nigri Æthiopis, omnium pessimus filius Nemodus fuit, in loco tota in Semia post terram sanctam præstantissimo, & unde Abrahæ processit corpus, Monarchiæ Satanæ & Babyloniciæ fundator: unde hactenus præcipui Ecclesiæ oppugnatores processere. Principium ea de re eius regni Babylon dicitur: unde, quia hæc Monarchia Babylonica secundum statuæ à Daniele intellectæ & explicatæ tenorem, tribus ad aureum caput additis metallis constabat, præter fictiles pedes, tres ciuitates sunt illi quartæ additæ, ut quatuor repullulationes malorum in hac terra Sinear intelligantur, huic primæ potentiae adnexæ,

adnexæ, nempe Media, Græcia, Roma, ubi consummata est Babylon. Dicunt autem linguae sanctæ periti, Sinnear dictam fuisse basin huius regni Babylonici קְרֵשׁ שָׂמֶן גַּתְּרִים Quia ibi excitati sunt, qui disciplina egent, pueri. De filiis autem filiorum (præter 10. Cananæos qui erant destruendi à fidelibus) nil est dicendum: quia quas possessiones aut ubi illas habuerint, præter Lydos, Cappadoces & Lybies, qui ex Mitzraimo Ægyptio sunt nati, non est notum.

*De Iapeti, eiusq[ue] posteriorum possessionibus, &
populis ab eo fundatis.*

Non est quod repetatur, eam partem terræ quam fabulæ Europam dixerat, Iapetiam debere dici, ob primum illum Iapetum non tantum illius, sed uniuersi orbis principem institutum. Sed uidendum est, qui nam populi sint primogeniti mundi, quod ad temporalia dominia attinet: & qui secundi, qui item tertij, &c. uti de exhæredando Chameſe dictum est. Gomer primogenitus Gumbros in Italia, qui suppressa G litera postea Vmbri nuncupati sunt: & postea Gymros, siue Cymbros & Cymerios, Scithasq[ue] omnes edit, qui postea Germanorū nomine interposita litera, uel potius suo loco mota (uti ex graui uoce corn pro cron proferunt) sunt appellati. Sed ante alios, testibus omni exceptione maioribus in hac re Iosepho & Beroſo, adſtipulatisq[ue] Solino, Catone, Bocho Mauro, & Marco Antonio, Gomeritæ Galli siue Galathæ, ex Noachi Iani ue institutione debuere uocari; hoc est, aucto & iam

C 2 in arca

in arca instituto ob fluctuum Diluuij memoriam uocabulo, ita ut ipsi antiquissimi Iapetiæ in Italia habitatores Vmbri, sint Gallorum propago: & ut Janus sit scriptus à Catone in Originib. aduenisse ex Armenia Scithica Saga in Italiā, unà cum Gallis Vmbrorum progenitoribus, qui Germanorum ea de re fratres sunt, sed ordine dignitateq; miraculi fluctuarij sunt primi, & natu maiores. Nam à Gal, quod diluuij fluctum sonat, Galli sunt nuncupati: ut conseruarent soli pro toto mundo tanti miraculi nūquam oblitterandam memoriam, quæ alioqui ad uniuersos orbis habitatores pertinet. Gemrani autē, sunt à Gomri nomine proprio dicti. Religiosa itaque promoto istius cognitionis & primogenituræ, ad Gallos: temporalis autem, & personalis, ad Gomranos, ex proprio patris uocabulo pertinet. Magog dedit ortum Scithis Arsarethicæ terrę, in Aquilonari Semiæ angulo constitutis, & ad hanc diem cum aut sub oriētali Vmchani siue Pretiani potentia nomen hoc in ea prouincia seruantibus penes suos indigenas, & ea de re Israelitarum à sua prouincia sancta profligatorum sapientissimi, in ipso secūdogenitorum Iapeti angulo Arsarethico sedem elegere. Inde enim Scitharum præstantissimi, postea Christianorum in tota Asia potentissimi, à Tharsensisbus regibus statim post adoratum Christum ad sua reuersis conuersi, tam magna Ecclesia, ut Vmchan lingua sancta dicetur, id est matrix, seu mater & fons tabernaculorum: à cuius dominio postquam se exemere ipsi

ipſi Tatari diuinitus ex summa nepharij & ad ſciera omnino cōuersi Pontificis tyrānide liberati, & mare rurſus diuinitus illis aperto erepti, illo tā acerbo iugo oppreſſo, ſatis habuere uocare ſe Chan, id eſt tabernaculum, quaſi per ἀντωνομα-
σιαρ̄ hoc dictum uelint. Tertius Madai, dedit omnium cōſensu Medis originem. Nam ob tem-
poralis dominij ius in tabernaculis Semī habi-
tandi ipſi Iapeto propter mūdi primogenituram con-
ceſſum, non tantum in ſua Iapetia, aut etiam in ſua Atlantide, ſed multo maximē in Semia ubi-
cunq; uoluit, tāquam dominus fundi & proprie-
tarius ſupra uſufructuarium, ubiunque eſt illi uifum, ſedem elegit: ita ut non ſolum Medium, à
Medo ſeu Madai, & Magogiam ſiue Scithiam
duce Magogo Scitharum parente fundarit, ſed
ſub Gomeri nomine (nam ſupra 130. annos à di-
luiuo in Armeniae Scithicæ & Aſſyriæ Ituræ' ue-
finib⁹ in Semia una egerat, antequam occiduas
habitationes fundarent) Gomaros ſiue Coma-
rios inter Scithas inſignes populos ſtabiliuerat.
Vna enim erat cura, ut in Scithia à Scithi antedi-
luiiani atq; Adam filij memoria electa & nomi-
nata, per firmiſſimam eius prouinciæ occupatio-
nem ius feruarent. Fortiſſimus enim poſt ſacrum
& Syriacum genius mundi ibi eſt: unde tam ad-
mirandus rerū Scithicarum uigor, & Pretoiani
ſiue Vmchani, atque poſtremò Tartarorum po-
tentiae ſplendor, præter tres monarchiarum Sa-
tanæ ſedes. Nam & Maceſo in Babylone funda-
uit basin ſui Imperij. De quarto, qui eſt Ion, ſiue

c 3 Iauan, ut

Iauan, ut per addita puncta proferunt, & Ionum
in tota Semia Asia ue minori nomen literis lon-
ge olim celeberrimum, antequam ad Græcos Ia-
petiæ nostræ alumnos deuenirent, imposuit, no-
tius est quam ut dici debeat. Hinc factum est, ut
quum literarum & memoriarum uirtus exerciti-
um & splendor inter Semianos periret in Syria
sancta, & maximè penes Phœnices, transirent ita
ad Iones, ut eorū propriæ fuisse uiderentur. Hinc
quæ literæ olim iam à Diluuio fuerant, reuera
Latinorum penes Samauthē illum doctissimum
cum charactere Phœnicio, sed inuerso usitatæ, &
in tradendis auorum doctrinæ familiares, dictæ
sunt Ionum fuisse, ut notauit Herodotus: quum
tamē saltem iam 1000. annis antea fuissent ex Phœ-
nicia in Iapetinæ primogenituræ usum delatæ à
patre uniuersi Iano, nec nisi diu postea in usu sal-
tem penes Græcos Europæos lapctitas' ue dela-
tæ. Nam Cadmon primarius ille quisquis est, qui
literas Phœnicum in Græciam attulit, omnino
recens author est. Primigeniorum itaque duce
Dite Pluto Gomero Samauthē cœlestiue Gallo,
totius doctrinæ φυσιολογικῆς expositorū, statim
post Diluuij tempora, & non Græcorum secun-
dorum, nec etiam Ionum sunt literæ, sed Semia-
norum Phœnicum, quamuis ex Chanançæ gen-
tis commercio infectorum. Quinto in loco, qua-
si quintum elementum, Thubal, Tubalæos Hi-
spanos procreauit, unde ad eos Atlantidis maxi-
mè sui patris possessionis pars rediit: suffragante
tamen ad omnia primæ triplicitatis cœli in-
fluentia,

fluentia, quæ ex Sagittario, duodecimo' ue signo
coeli in eam regionē procumbit. Messech, qui
& uulgo Mosloch, sexto in loco genitus, Cappa-
docas orientalissimūq; Iapetinæ possessionis lo-
cum, licet nominis perijt uestigium, fundauit, te-
ste ex sacra traditione Iosepho. Hinc ut nō solum
Chameles perditissimus Saturnus in Italia uoluit
iura prima Iapeti Hittali siue Hattali aut Itali cor-
rumpere, unā cum Iano ueniens, ut cōmuni scele-
re sibi gratiam more omnium hæreticorum per
sensuum libidines sibi populos conciliantium, à
corruptis hominibus sibi compararet, sed Caph-
thorim populos à Mitzraim suo secundogenito
procreatos ibi in sede loco' que Mossochi collo-
cari uoluit, ut à capite & à sede Iapetini status sibi
morum maledictorum sentinam pararet, atque
maximè inter præstantissimos summa scelera ad
prouocandum iram Dei replantare ex antedilu-
uijanis moribus satageret. Thyrass, septimus
Thraciæ sui nominis reliquit ius & uestigium: un
de Constantiniani, sed & Ismaelitici splendor im-
peri. Gomerus porro, siue Cymrus, genito Af-
kenazio, Germanicū suum ius secundo afferuit.
Nam etsi nunquam obtineretur Cymros priscū
Germanorum Gallorumq; nomen dedisse Gem-
ranis siue Germanis, originem certè ex innume-
ris Thargumorum, Thalmudorum, & qui ab illis
dependent librorum secretioris apud Iudæos do-
ctrinæ locis, sicut & communī qua etiam nunc in-
ter se Germania orti Iudei seipso compellant
nuncupatione, certissimè probari potest, ab Af-
kenazio

kenazio primogenito Gomeri filio, Germanos
ex eo descensum & nomen Askenazim habere.
Nam præter nomina Tzaphrath quo Galliæ, &
Sepharad quo Hispaniæ nomen præter origines
Diluuij asserunt, hoc unum est ex consensu om-
nium ubiuis omnibus seculis habitantium Iude-
orum certissimum, quod Askenazi nunquam ni-
si pro Germano ponitur. Quis autem fuerit Ri-
phat in suæ gentis fundatione, non ita certum est.
Riphæos tamen uolunt inde ortos, qui alio sint
vocabulo Paphlagones nuncupati, ut in quibus
etiam ipsis iura orientalis possessionis Iapeti sint as-
serta, & quos Lydij Chamesitæ occuparunt, & no-
men obliterarunt. Nam duo illa regna, Cappadocū
uidelicet, & Lydorum, fuere à Chamesitis ibi
cōtra diuisionis mundi ius, ut & alibi, constituta.
Si autem mihi coniçere aliquid liceret, dicerem
reuera Riphæos (nec enim addit, quod recor-
dor, Iosephus, esse Paphlagonas) esse illos popu-
los, qui maximè polo sunt proximi, & mōtibus il-
lis altissimis qui Riphei & Hyperborei dicti sunt
nomen suum dedere. Nam tota antiquitas, post
Diluum, nil sanctius aut securius in suarū pos-
sessionū stabilitate constituenda querebat, quam
ut quatenus fieri posset, maximè in Aquilonem
contenderent. Vnde etiam præter inimicitias &
odium Chamesinæ gentis, quæ assiduè in Italia
Gumbros molestauit, & nouis corruptorū iam
alibi hominum incursionibus inficere ex peregrini-
nis moribus sategit (ut doctrina Iani periret fun-
ditus) etiam crediderim tam Gallos quam Gum-
ranos

ranos Germanos' ue in Septentrionem, magis for
san stabiendæ potentiae uersus Aquilones, ubi
cœlorum uirtus maximè pollet, quam uitadi ini-
qui hominum in Italia à Chamesitis infecta com-
mercij causa secessisse. Nam & Gotthi quantum-
uis sint ferè usque ad polum Aquilonares, tamen
constat ex linguae affinitate per maxima Germa-
nos origine esse. Germanos autē ex Italia primò
& à patris Iani consortio deuenisse ad has suas re-
giones, certum est. Riphæos autem hac de re cre-
dendum est Riphæis regionibus & mōtibus sub
polo aut quam proxime potuere habitādo, dediſ
se nomen. Ibi enim iustissimi hominum, qui que
longissimis uiuebant sœculis habitarunt: quia re-
uera mons in cuius cacumine æternus oriens est,
& saltem Aquilonaris Paradisi terrestris locus,
ad cuius famam & uiciniam inuitati à Patribus o-
mnes fuerant, inuitabat omnes: ita ut non dubi-
tarim, inde rigidissimum illum Scitharum in
Gothis cultū, esse à prima lingua mundi Gheuth
γηθ, quasi decor esset Vniuersi, in gentis nomen
deductum. Summa enim in temporalibus stati-
bus perfectio est, ut sint corpora fortissima, &
frigoribus obduratissima, & ut inde sint ad labo-
rum & inediæ tolerantiam perfectissima; hoc est,
patientissima & assuetissima, quæ duo maximè
suppolari aut Scithica constitutione mundi con-
sequi habitatores certum est. Et forsitan olim Af-
kenazios, qui certissimè Germani sunt, Reginos,
quasi Rheninos dixerat (nam alioqui de his
Reginis, me nunquam quicquam alibi, quam
d. in eo

in eo Iosephi loco, legisse memini) eo quod prope Gallorum fratrum confinia primò agentes, filios suos in eo flumine tanquā celeberrimo & frigido habitando, à foedo periculoſo que ritu obdurandæ in pueris recens natis naturæ, dum statim in frigidissimum immergerent flumen (qui erat tunc temporis actus aliquis in religione notabilis) nomen forsan Rheinorum, hoc est Renēſium ſive Renanorum, ut hodie dicunt, ſibi imposuiffent: aut forsan ab alijs quafi calumniæ & crudelitatis probrum audirent. Apud delicatas enim gentes mos ille uidebatur crudeliffimus, quafi infantes gelu ſponte, an uiuaces eſſent probando, ſummis periculis exponerent. Thogorma, tertius Gomeri filius, quē LXXII Interpretates θεργαμά transpositis literis uocarent, ſicut in Gemranis ex Gumranis factum eſſe dico, ut aliqui uolunt Tygrameis, qui poſtea Phryges dicti ſunt, dedit originem, ut alij Germanis, ut alij rurſus Turcis. Nam & Iudæi Turcas Thogorma uocare uidetur, cōmuni uſu loquendi & ſcribendi. Sunt qui ad Hispanos referant, & Thagum Hormah dictum uelint. Gentem planè eſſe Scithicam crediderim, licet nō Turcas, nam ex Turkeſtan regione inter Tharſeſtan & Scithiam media, antea incogniti, non multo ſupra octingen- torum annorum tempora, ut Persis quum ab Iſmaelitis uinceretur ſuppetias allaturi uenere: ſicut ſi quis hodie Moscouitas in Hispaniā ad aliquod auxilium uocaret. ut liceat illud exemplo in noſtra paruula Iapetia ponere, quod in maxima Ia- petia

petia siue Semia factum est. Alias Turcę olim fuit Scithica gens, ad Septentrionalem maris pontici partem cōstituta. Si Tygramę, qui postea Phryges dicti sunt, & se ex Āgyptiaci regis coniectura primos esse populos mundi ob puerorum uocē Bac credidere, forsan quia ab hoc primo natī erāt parēte, primi sint, uiderit Deus. Certè Iosephus, quum ista Romanis, omnium alioqui historiarum peritissimis, scriberet, debuit ex fide omnino dignissimis has origines obseruasse. De Ioni seu Iauani filijs satis facilis est historię successio. Nam Hellas, siue Elis, siue Hellenes primario nomine Græca gens, & Tharsensis Cilicia quæ hodie ob uicinos Syros & Armenos qui Arymi & Eremi & Erembi sic sensim Syrię Arami' ue nomine corrupto dicti sunt, dicitur Armanly, siue Armania nūncupatur: & Cythij, Cyprij & Dodani, siue affinitate characterum in ḏ Daleth, & ḏ Ress. Rodanij, sunt in uicina sui patris habitatione constituti populi.

De regionibus à Semi filijs occupatis.

Quod literarum externarum monumentis sit trāditum, nihil est planè de filijs Semi in Cosmographicis dicendum, prēterquam de uno forsan aut altero: eo quòd more reuera Scithico, à Scitho prisco in sacri ordinis uiris (ut postea à Moseh in Leuitis) instituto, non adhærebant glebæ, nec ciuitates fundabant, sed solum rei pecuariæ & Nomadicæ uitę attenti, & paucis contenti, uti usufructuarij, omnia ad Iapeti proprietatem remittebant, usque adeò, ut licet nil in toto mun-

d 2 do san-

do sanctioris possessionis esset quam Solyma si-
ue Salem, quæ penes Cananæos lebus, quasi esset
inter ipsos reuera Augiæ stabulum, dicta est: à ty-
rannis uero circuncisis Mello, à sanctis autē post
Dauidem possessoribus Ierusalem, quamuis sit à
Semo tam totius Semiq; quam Syriæ in spirituali-
bus Domino fundata: nunquam tamen nomen
suum Sem, aut nomen suę dignitatis maximę Me-
lech & Salem, aut minimæ itidem suæ siue regiæ
Melchisedek, uoluerit unà cum tam sanctæ urbis
fundatione collocare. Quum enim pro summo
& tyrannico uitio, summa que infamiae nota sint
recitatę in sacris duæ fundationes ciuitatum, una
Chanochæ urbis ciuitatis ue à Caino in memori-
am magis, quam in illo ipso longam filij sui Cha-
nochi, altera (quam multæ postea eodem uitio
fundationis notatæ sequutæ sunt) Babylonis, à
Nemrodo Nigri Chussi filio, pro rebellione con-
tra Deum & equitatem instituenda: certissimum
est, eos omnes patres sanctos qui agnouere se esse
aduenas, & non proprietarios super terram, nun-
quam uoluisse per ciuitatum fundationes, aut per
regnorum institutiones, nomina sua in terris suis
nimis perniciose & hodie usitato exemplo scri-
bere: sed expectabant, ut post Regis regum ad-
uentum, demum legitima institueretur & ciuita-
tum & regnum basis. Si Arapachitis regio
Armeniæ & Assyriæ uicina, est ab Arpaxado nu-
cupata: & si Helamitæ siue Elamitæ, clarissimi in
Perside populi, sint ab Elam filio Semi: isti duo
ausi sunt sacerdotalis illius ordinis leges & usum
prætergredi.

prætergredi. Nam licet summi huius Sacerdotis posteritas debebat temporaliter, & maximè in Syriæ sanctiore parte (tota enim Suriah murus siue munitio Dei est, ubi & temporalia dominia sub permisiua uoluntate Dei quatuor Monarchiarum regna cōfirmata sunt, & sub ordinatiua duce Abrahamo spiritualia fundari debebant) statuere urbes & primū locum sacrum mundi: tamen in huiusmodi terrestri paradiſo, non oportebat sine Diuina & expressa Dei licentia uel cogitare, ne dum attingere aut gustare de hoc scientię boni et mali ligno. Vnde quotquot ante Regē regum uenere ad fundandum ciuitates, uel statuum sibi diuinitus datorum arces, illi certè fuere & fures & latrones, & à uero deliciarum Paradiſo sunt expulsi. Nuditate enim & probitate summa' que doctrina Melchisedekianus ordo, ut Christus exercuit, & suos instituit, in Semi tabernaculis toto in orbe statui & plantari debet. Ideo nil proprietatis aut foundationis tēporalis fuit inter Semianos institutū, ut eorum IMMUNITAS ab eorum fratribus bonis & bene affectis Iapetitis, & etiam ab inuitis & quantumuis improbis Chamensis hiscere contra rationem uerbo nō auditibus (quamuis ubiuis per facta improba reclamant) assiduè procuretur, & tanto maiori rerum abundantia adsit, quanto magis Deo seruire & proximo contenderint. Sic enim erat aurei seculi ordo à Noacho Iano' ue institutus, & à Christo in Euangelica uita confirmatus, & nūc omnino necessario restituendus. Sic enim duce Noacho in

d 3 sui filij

sui filij CHRISTI IESV uirtute, ad Melchisedeki sacerdotis Dei altissimi (secundum cuius ordinem Christus nil etiam possidens, ut Pontifex erat, est & erit in æternum) instar opus est reformati mundum & renouari Ecclesiam , quemadmodum (præter 130. diuersi ordinis & professionū quæ in toto orbe Christiano sunt instituta, per infirmitatē & defectum primi ordinis in eam multitudinem & diuersitatem conducta) iam in Melchisalemi siue Melchisedeki ordine, in Leuitico sacerdotio & in Apostolica Christi institutione ter idem probatur fecisse Deus: & nisi memoriarum antediluuiarum continuatio cum Scientia eius & perdura institutione commonistranda perijset, nos iam quater hoc fuisse institutum probaremus: quod necessariò restitui, est omnino necesse. Nam omnis ordinis plantatio, quemcunque quiuis plantauerit aliter, eradicabitur. Deus enim immutabilis est. Et licet muscis mortuis hodie oleum insufficientibus, & que si uiuerent, locuste permaximæ fieri uellent ad destruendum quicquid est uirens, aliter uideatur, & perbelle illis qui uerbo quidem negant, sed factis proprietatem temporales & status in ministerio probat, consentiant, dicentes renunciationē proprietatis non ad literam, sed ad spiritū tantum intelligentiam: tamen reuera, et si solius Melchisedeki exemplo statutum esset, opus est ad instar eius per solum usumfructum in Tabernaculari uita ministros sacros omnia possidere. Iektanus uero quidam, cum suis ex Melchisedeki stirpe in orientem abiit,

abijt, ubi postea ex Hudis Indis'ue Abrahamibus (quo nomine Iudæos, & non solum Indos uocat in Corano Muhamedes) ex Magis Tharsensisibus, & postea ex 10. tribubus illuc causa eius uetusæ cognationis cōmigrantibus, indeq; in Turchis & Tataris successiones non reformationum, sed talium mutationum accepere, quæ licet nondum uerè Regem Iudæorum à solis Magis in fascijs agnatum cognouerint, tamen Creatoris cognitio ibi aliquoties refutata est. Montem aut Sephar, quem L X X uocarunt σωφηρό, uero simile est esse Imaum, circa quē tam insignes ultra & citra habitarunt: & continuo tractu à Messa, qui mons in Syria sancta est, occuparunt, usque in extremum Semiæ finem, in suis Tabernaculis, sine ciuitatis aut regni status'ue ab illis in Semia fundati memoria: ut docerent cæteros, quam uanè se affligerent, in componendis tanta cura quæ mox cum dolore & infamia æterna & amittēda & destruenda essent. Hoc malum fuit, quod Saba & Chauilah nominis cum Chamesitis societatem habuere. Sed hoc fuit, quia in summo Chamesitarum conatu (omnes enim perfidi in toto mundo sunt Chamesitis, ubi à Deo rebellarunt, adiuncti) sub Ismaelitis demonstrato, multa etiam uera de Naturæ lege, sicut de nostra & de Iudaica sunt cōprehensa. Solus Chassarmoth, siue ut hodie legimus Chassarmaueth, siue ut L X X legebant ασαραμώθ, cuius nomen atrium mortis sonat, Sarmathis & Sauromathis loco Scitharum deperditi nomen dedit: ita Sarmathæ Scithæ

Scithę & Sauromathę sit idem populus. Sic sunt
uniuersi orbis origines, sic antiquissimi orbis pos-
sessores, à quibus uera nomenclatura prouincia-
rum totius orbis petēda est. Nam de Noui orbis
regionibus nil potest aliud sciri, quām quod Iape-
tus temporalis totius uniuersitatis Dominus, cu-
ius imperij שׁוֹעֵל הַתָּה Hattal, id est ros aut cumu-
lus, aut Gratia aut Natura in Italiam procumbit,
nomen Itali siue Hattali aut Attali ex hoc Italiæ
loco accipiens, suos quoſdam posteros Atlanti-
dum siue Attalantidum uocabulo illuc miserit,
ab occidentis parte, cum hac recordatione, ut in
suis ferè omnibus nominū uocabulis A T L in eius
memoriam asseruarent. Nam ex altera parte, nē-
pe ab ortu, ex Semia Ophir in suam Pheru uel Pe-
ru possessionem uenerat, qui rebus sacris ibi præ-
eset. Nec enim fieri aliter potest, quin summus
ille seculi aurei minister & institutor Ianus ita in-
stituisset, ut ubiuis in toto orbe esset unus mini-
ster ex Semi authoritate, qui diuina et maximè Si-
byllina, que erāt Gentilium & legis naturæ sacra,
summa de aduentu Regis Iudæorum mysteria
in se comprehendentia (ut in Romanorum Rep.
probatum est) assiduè doceret, duce'que ratio-
ne naturali Dei unius timorem suaderet; qui mos
Romæ per Regem sacrificulum primo, postea au-
tem & per Pontifices, & per x. uiros Sibyllinæ
doctrinæ magistros, uno ex illis summo inter-
prete seruatus est. Sic in Atlantide est credendū,
ut ex lectani filijs aliquis unà cum Iapetitis fuerit
missus, ita ut Peru posset esse Ophiri pars: quæ
autem

autem regio ad Culhuam siue Culhuacan hodie spectat, pro aurea Chersoneso ponî posset. Sunt enim ea omnia quæ sunt in orientali parte Semiæ, descripta & depicta à Ptolemæo, omnino incertissima: quod uel ex Taprobanæ situ uideas, ut amplè in primo Dispunctionum tradidi, demonstrauic̄, ita ut in ea nobis alioqui tum familiari- ter nota, ferè supra 50. graduum errorem admiserit, totiusq; orientis longitudines peruertere ob affectum Marino Tyrio cōtradicendi uoluerit.

De maximis orbis Insulis.

Chamesia unicam habet Zanzibaram olim, nunc sancti Laurētij uocant Portugallenses: ea est ad Euronotum eius partis, parum à continenti distans. Sed postea describetur, ut & cæteræ. Semiæ ad partem Australem ad promonto- rium Maluarorum, paulo ultra Indum, est Zei- lana, sub æquatore, gemmis, pipere & elephan- tibus ditissima. Eregionè autem Gangis, sed lon- gè ad Lyba promontorij Malachę, est Taproba- na olim, nunc Pedir, à maiori ciuitate: alias Sa- motra, uel Sumatra dicitur. Ulterius paulo uer- sus Euronotum Giauæ duæ: maior magis austra- lis, sed tam magna ut parum adhuc sit explorata: & minor, quæ quamlibet aliam facile excedit. To- to uero in illo littore usquead eo est magna insu- larum multitudo, maximè eundo à Sumatra uer- sus Moluccas aromatibus claras, ut supra 8000 esse credantur. Ulterius est ad Euronotum pars illa magnæ illius terræ, cui Chasdiae nomen im- posui. Sed iuxta continens Semiæ, uersus Aqui-

e lones

Iones procedēdo, inter cæteras Vendenaas, quam
alijs Mindenaam uocant, magna est. Giapan uero
uel Giapangui, aut Gippangui, hoc est Giapanæ
habitatio est præpotens & diuies, 600. ferè leucis
oblonga: his proximis diebus ad Christianismū
ibi à pseudomonachis destructum, & in merito-
rum suorum uenditionē conductum, opera quo-
rundam Portugallensium reuersa. Verisimile
est præterea, ab Aquilonari & subpolari parte
Semiæ multas esse alias, illasq; maximas, sed non-
dum innotuere. Iapetia tam intrà quām extrà ple-
risque est circundata. Iuxta eam Semiæ Asiæ ue-
partem quæ Iapeto cessit, prima Cyprus est, ob-
longa & clara. Ad occasum eiusdem, inter multas
maxima Lesbos. Iuxta Atticam Eubœa, quam
hodie Negroponte, ad Australe Ægei maris si-
nus oblonga. Item Creta, Candia hodie, illi oc-
cidua est. Sed contra extremam Italiam Sicilia
triquetra: cui item ad occasum Alpibus Austra-
les Corsica & Sardinia, oblonga item figura, sed
soleæ similitudine. Extrà ad polarem Galliæ par-
tem, Albion olim, nunc Angliæ & Scottiæ regno-
rum nomine clara. Cui occidua est Iuuerna seu
Hybernia, uulgo Irlanda. Ultrà ad polum est Is-
landa. Sunt plerique sub polo, sed nondum no-
tæ. Ad Atlantidis orientalem partem sunt quām
plurimæ, sed insigni magnitudine duæ, Sando-
minghia siue Spaniola, & Cuba illi ad Cauros ob-
iecta. Cæterum uidetur quibusdam in locis Na-
tura ueluti lusisse in attollendis è medio mari in-
sulis, ita ut nautæ mediterranei his locis Archipe-
lagi,

Iagi, quasi principis præcipui' ue maris nomē de-
derint. Tale est Ægeum & Ionium pelagus, dex-
tracp̄ Hadriatici pars introeuntibus. Simile quid
est iuxta Gotthiam, sub polo ferè, & ad Austrum,
iuxta Germanicum Scithicum' ue littus. Sed duæ
maximē multitudines sunt in uniuerso: una in si-
nu orientali Atlātidis, iuxta Sandominghianam,
& ultra: alia, & cui nulla sit in toto orbe par, mul-
titudo est in Indico & Chineo Cataino' que litto-
re & mari, ubi opes etiā innumerabilium rerum
& preciorum sunt.

*Generalis partium mundi distantia ad inuicem, se-
cundum longitudinis gradus.*

Chamesia, quam primò propter præcocem
occupatorē, etiam primo loco statim descri-
bam, latissima est, à 32 gradu citra equatorem, ad
35 ultra, qui sunt 67. gradus maximi circuli. unde
si per 60. millia passuum numeres, prodibit quām
sit lata. Longitudo est à 5 ferè long. gradu, ad 80.
quasi 75 graduum. Quumq̄ medius parallelus
illius sit ferè æquator, poterunt tanquam maximi
circuli gradus per 60 multiplicari. Iapetiæ lon-
gitudo à fine terræ, ubi sunt 5 ferè gradus long.
ad Tanais ostia, ubi orientalissima est 65. gradu-
um, unde 60 remanēt pro longitudine. Sed quū
sit ualde obliqua hæc mensura, per medium paral-
lelum multiplicanda erit. Medius autem parallelus
est, ut 3 ad 4. quare gradus hi per 45 millia-
ria erunt multiplicandi. Latitudo uaria est. Nam
ubi est latissima, est ab Alpium Ianuæ proximo-
rum ramentis ad DANIMARCHIAE peninsu-
lam, aut

c 2 lam, aut

Iam, aut ab australiori Peloponneso ad littus Sarmaticum. Primo à 42. ferè gradu ad 57. aut à 35 ad 65, ubi latissima est. Semia autem ab ea parte ubi in nostrum mare maximè intrat, ubi sunt 55. grad. long. usque ad 230. ferè gradum long. se extendit, quasi 50. gradibus uel 3 horis plusquam uoluerit Ptolemyus cōtra Marinum. Quare longa est 185. gradus: parallelus autem medius parum differt ab eo qui per medianam Iapetiam transit: unde per 47. millaria poterit mensurari gradus eius. Latitudo autem maxima à Malacha, ubi latissima est, ferè æquatorem attingens ad 80. usq; gradum Scithicæ partis: quare 75. gradus latitudinis maximè habebit. Atlantis autem Australis patet latitudine à 10. gradu citra æquator, ad 54. ultra, per 64. gradus. longa uero, à promontorio Gigantum siue S. Helenæ, ad Par-nambuki arcem, quæ Portugallēsum est, 50. ferè gradus longos. Nam ibi parallelus est ferè idem cum æquatore. Dato uero à nostro hemisphærio principio supputandi, incipit eius longit. in 275. long. finis autem in 325. pars autem Aquilonaris à 10. gradu citra æquatorem, saltem ad 75. patet per 65. gradus meridiani. Sed longitudo, ab eo promontorio ubi ad Aquilonem reflecti uersus Semiam uidetur, & ubi 40. lat. 215 gradus longitudinis sunt, usque ad extremum orientale 120. gradus sunt. Sed medius parallelus multum ab extremis differens, erit circa 52. gradum constitutus, ubi eam habet rationē ad Meridianum maximum ue circulum, quam 13, ad 20. hoc est, erit men-

erit mensurandus per 39 miliaria, & non per
60. pro singulis gradibus.

*Rerum quæ in Chamesia, Aphrica ue, tam loco quam
tempore fuere, ouuimus.*

QVia summa uanitas est occupari in cognoscendis ijs quæ periēre, aut sunt peritura, nisi quatenus cognitio facit ad prouidentię Diuinæ manifestationem, ut qui curam specialissimā de rebus humanis in hac uita habet, etiam certissimè sciatur & speretur fore remunerator, in qua consideratione finis totius scientiæ mundi debet esse constitutus: ideo isthæc maledicto nebuloni Chamesi cōcessa pars describenda sumitur. Quos terminos olim habuerit Chussia, id est Nigredo prouincia (sic enim malim latinè, quam græcè Æthiopiam, significationem uocabuli & non nomen proprium exprimere: in hac enim astutia trahendi omnes etymologias ad suæ linguae significationem, omnia peruertere Græci) nunquam fuit satis notum: imò ne Ptolemæo quidem, alioqui uicino. Vnde quum tot errata, quot uerba aut numeros, in ea parte admiserit, circumscribā quatenus maximè innotuit. Quum uideantur atro admodum colore homines maximè sub æquatore, & locis uersus tropicos uicinis, ita ut mixti iam sint ubiqz inter albos, & multi albi sint & persevererēt omnibus seculis in sua albedine: certissimū est, originem nigredinis non à regione (ut hactenus est putatum) ob solis ardores, sed à stirpe & sanguine promanasse hunc colorem. Nam nec in Indiae littoribus, nisi ex traducta hinc

c 3 stirpe,

stirpe, uidentur. Est autem solidissimum argumentum ex rebus Atlantidis. Nam in tota illa tam ampla prouincia, nulli planè Aethiopes Nigri'ue, sed oleastrino, Indóue, aut ut plurimum cinericio colore sunt inuenti: præter pauculos inuectos aliquando in uno solo loco, & ea de re cane peius & angue odiosos uicinis, quum alioqui ueri Aethiopes sibi de sua placeant nigredine. Quòd autem stirpe, non solis æstu, in Chamesia sint tales, ex hoc apparet: quòd usque ad 35 gradum latitudinis in Chamesia ultra æquatorem sunt nigerrimi: quum apud nos Hispania, Sardinia, Syria, Arabia, Babylon, Chaldaea, Persis, Susiana, Gedrosis, intra 35 gradum cisæquatoriæ latitudinis, nullo modo nasci Æthiopes uideantur. Credamus itaque neceſſe est secretæ Hebræorum traditioni, qua aiunt, ex albo parente Chameſe (sicuti & Iapetus & Semus erant albi) procreatum fuisse cum tali scelere filium post diluuium primò ex ipso genitum, ut in sceleris parentum argumentum nigro colore miserandus puer natus sit. Scelus autem fuit eiusmodi. Quum crederet primò statim tempore ex illis 4 masculis filium genitum natum'ue debere primogenitorum uniuersi iure uti Naturæ beneficio, & non diuinæ gratiæ auxilio consequi, intra ipsam arcam, ubi omnia summo timore tremebant, uidendo Diuinā vindictam, & ubi (ut etiam tradunt) Noachus monuerat filios, ut interea ab uxorum contactu abstinerent, quoad ex arca transacta Diuina vindicta

dicta exiſſent, ausus eſt (ut qui neceſſariò omnia fieri nebulo ſibi perſuaderat) cum uxore congredi. Hinc ad inobedientiæ & contemptus Diuini indicium, Deus Chusſum filium atro colore uoluit naſci, unde stirpe cæteri descendunt Aethiopes. Quum autem uox iſta Chus nigrum ſignificet, ſimiliter autem & נָגֵן & נָגֵן, iſtæ quidem duæ de quacunque nigredine dicuntur: nigredo autem Chusſi nunquam niſi pro malignis hominibus poſita, hac inobedientiæ ratione legitur. Hinc clariſſimè de Saulis filij Biniamin perfidia Dauid cantans, illum Chus filium Iemini uocat, more Latinorum, qui improbos & impios nigros dicebant, ut in uerſu eſt:

Hic niger eſt, hunc tu Romane caueo.

Hinc, ubi Aſa Diuina fretus potentia, ciuitates audacius muniuiffet, quām par erat Regem catholicum, 10. tribus Israel ſub Zeracho duce, nomine Chusſæorum uocatæ, insurrexere cum decies centenis hominum millibus, contra illum, qui ſolum 350 millia hominum habebat, & statim reppreſſit fregitque eorum audaciam. Nam licet ad literam uideantur fuiffe Aethiopes, propter ſolum nomen: tamen priſci libri, & maximè Zohar & Thalmud, tradunt, ſua impieitate excommunicatione & hæresi Chusſim, id eſt nigros iſtos fuiffe Aethiopas Israelitas. Et certè eſt omnino illa historia factu impoſſibilis, ut unus hominum millio, ſive 10. centena millia hominum, per tres menses itineris per arenas tam in
commendas

commosas (siue per Arabiam transmisso mari
rubro, siue per Ægyptū uenissent) quum 12. dies
arenosi utrobiq; itineris sit, & nulla mentio un-
quam in ullis humanis maximè Ægyptiorum re-
gum tūc florentium literis aut memorij reperia-
tur huius **expeditionis**, potuissent maximè ad
piissimum omnium regum Israel, qui post Dauid
& Salomon maximus idolatriæ euersor fuerat,
impetendum tot Æthiopes (nisi uolassent) adue-
nire. Erant itaque decem tribus una Chusſæa ap-
pellatione in hoc pessimo facinore notatæ, quod
ipsi regi Aſa, eo quod idola & Baalim, que ab illis
unà cum Deo colebantur destruxisset, & præte-
rea suas ciuitates ita muniuisset, ut contra uicino-
rum potentiam esset ex hoc facto in posterum tu-
tissimus. Hæc itaque fuit Chusſei nominis ratio.
Et ea de re Amos nono, uocat Israelitas tanquam
Æthiopes, ut hoc declaret. Nigri itaque quo-
quot sunt in orbe, sunt traducti ex Chamesia, uti
gens sola uafricie & dolis pollens, & nil animi ha-
bens, sed planè ad seruiendum nata, præter illos
qui nomen Christo dedere, nam nulla planè
cæteri fidei sunt. Hinc Punicæ fidei traductio, in
prouerbium infamiae. Ex huius itaque Chusſi
iure Græci nomina Æthiopum & Maurisiorum
Maurorum' ue traxere. Quid sint, quo' ue limite
finiantur hæ prouinciae, quum sint iam penè in-
numeri Cosmographicici libri, non repetam: fo-
lum hoc ostendam, quomodo sub iugum alteru-
trius fratris deuenerit ea gens, ut per Noachum
Deus prædixerat, nam **Cosmographia** alioqui
tota in

tota in Dispūctionum opere absoluetur, postquā
orbis innotuerit. Recidit itaque fœlicissimè hęc
Cussi proprietas & regnum in Semi dominium,
factus' que est Chus seruorum seruus: quum re-
gina Saba ipsius regni Æthiopum domina, post
auditum uisum' que Salomonem, suscepto ex eo
semine masculo, quem uocauit Melich, & in ue-
ra Iudaismi adhuc pacifici & nondum diuisi reli-
gione ad 14. annos penes patrē imbuto, sub Reip.
huius ueræ obedientia totam mediæ Æthiopiæ
gentem conduxit. Suscepto autem Abrahamicō
illo iugo ex Melchisedeko descendente, constan-
tissimè in Iudaico cultu perseuerarunt semper,
quotannis saltem semel sua munera ad Ierosoly-
mitanum templum mittentes, ut in continuis Æ-
thiopum historijs traditur: donec rege Iudæo-
rum ab ipsis carnalibus Abrahemitis reprobato,
& Cæsar is Iapetini potentiae tradito, quum dixe-
re se non habere Regem nisi Cæsarem, ipsi Gen-
tiles approbato Christo, facti' que ob Iudaicam
excommunicationem contra Christianos Eccle-
siæ domini, cuius sedes inter Iapetitarum sum-
mam potentiam declarari opus erat, Eunuchus
unus à Philippo apostolo Gentilium introdu-
ctore baptisatus, Christi suauissimum iugum ha-
ctenus à Gentilibus cōtra Iudæos Iapeti iure re-
ceptum, Æthiopibus attulit: & quos Regina o-
lim ad Iudaismum sub Semo attraxerat, nunc u-
nus semiuir Æthiops, Candacis reginæ eunu-
chus, potentię & imperio Iapeto ipsi cōcesso sub-
iecit. Cæteræ autem prouinciæ, uidelicet Mau-

f ritaniæ,

ritaniæ, Numidia, Aphrica propriè, & unde Syri Cyrene atque Ægyptus, uarijs quidem uictorijs sunt à Semianis subactæ. Nam Persæ olim usque in occidentales partes nauibus transuicti, Pharusios defectu literæ p, pro Persis (teste Plinio) de se nominarunt, & sub Semo reduxere. De ipsis Phœnicibus Tyrijs, illius florentissimi Carthaginensium status fundatoribus, eodem Semī iure illuc profectis, & in summam Iapetiarum Romæ semper superstitionem æmulationem roboratis, notior est historia, quām ut repeti debat. Quām sāpe autem sit ab Asiæ Semianis possessoribus Ægyptus impetita, fatis tam Græcis quām Latinis literis est expositum. Sed quum Semiana iura ad temporales mundi possessiones sint inualida, & planè commercio tam Cananeorum quām Babylonicorum Chamesitarum infecta, Romani, quamuis obliterata Noachi Iapeti'que memoria Romulus omnia ad se suos'que Saturnitas Chamesenuos protrahere uoluerit, fuere reuera in subiuganda sibi Africa superiores Asiaticis. Trecentis itaq; aut circiter ante Melchisedeki filium, æterni'que Pontificatus successorem I E S V M annis, præter unam Ægyptum, ferè sibi usque ad iam antē ad Iudaismum conuersam Æthiopiā uictis Carthaginensibus & Mauris, sua sibi seruitia retraxerant. Sed quum summa uis intelligentiæ, & Tyriæ Babylonicae'q; par, Ægyptum protegeret: Deus non permisit ut prius sub Iapetinum reduci; aut conduci potius regnū posset, quām Romani per Sibyllinos libros essent

essent admoniti, ut cauerent ab eo qui Ptolemæum Ægypti regem esset reducturus. Esse enim fatale, ut statim ipsa Ægypto subacta, Monarcha uniuersi nasceretur: quod Romani de illo, qui Ægyptum ex suis Iapetitis uinceret, intelligebant. Sed Sbylla de illo Rege regū Semiano intelligebat, qui 42. anno Iapetitæ Imperatoris natus est Redemptor mundi in Iudæa. Sed postquam præstatissimi tam Semianorum quam Iapetitarum conuenere in probando recipiendoq; pro Rege æterno Christo: tunc uera uictoria ita potissimum est subacta Ægyptus, ut sicut nusquam gentium maior fuerat error quam ibi, ita nullibi usquam maior aut sincerior Christiana pietas pro trecentis annis quam in Aegypto regnauerit: ita ut statim inde in tota Chamesia uera religio, foedam idololatriæ impietatem à Chamesitis primò in Syria sancta, in Chaldæa & in Aegypto suscitatam, & Poetarum Græcorum artificiosis mendacijs ubiuis ferè dispersam, destruxerit & in Africa Chamesia recepta sit, ut nulla ex parte orbis doctiores scriptores quam ex Africa, orbis receperit. Testis est Tertullianus, Cyprianus, Lætanius, Arnobius, & qui omnium instar est Augustinus. Sed tamen tales omnes, ut in quibus multa desideres: hic autem ob diuersas seetas Manichorum & Donatistarum, aliorumque, quas applicatis ad suum argumentum scripturis refutabat, in se Chamesitæ odores maximos refert. Sed impatiens tā repentinæ uictoriæ de suis Chamesitis reportatae Satanas, rursus ex Mitzraim

f 2 Aegyptoue

Aegyptóue uenenū Arrhianismi effudit: & quia
per se non potuit, adiunxit & deprauauit secum
gentem alioqui inter Iapetitas innocentissimam
Gotthos, Vuandalos' que, quos (sic merentibus
ambitiosis Christianismi ministris, quorum pes-
simo auariciæ exemplo totus orbis periit) ex
Thraciæ finibus in totam sparsit Iapetiam: ita ut
transmissis Germaniæ nationibus nondum Chri-
sto initiatis, turbo ille in Italiam partim, ubi qua-
dringentis annis opprescit fideles Iapetitas, tran-
sierit & steterit, assiduis quadringētorum anno-
rum incursionibus Chamesiano Alexandriae Ae-
gypti ueneno infectis, eō contendentibus: par-
tim per Gallias & Hispanias transiens in Chame-
siam, ubi erat finalis Chamesini huius motus se-
des & finis peruenerit, ubi ferè (sicut semper &
ubiuis solent hæretici) prætextu reformandæ
Ecclesiasticæ doctrinæ, totam funditus Christia-
nam pietatem destruxerunt. Inde ex repullulan-
tibus Nemrodi primogeniti Chusii Aethiopis
radicibus in Semia, Persarum rex Chosroes indi-
cto bello ipsi Christianismo, post euersam Iero-
solymā, & Syriam sanctam omnino destructam,
in Aegypto primū, & demum in Chamesia to-
ta, saltem ad Carthaginis usque loca, quod ab hæ-
reticorum factione supererat, unà cum Vandalo-
rum Arrhianorum reliquijs destruxit. Superue-
niens autem omnium pessimus sanguis, & fero-
cissima Ismaelis ex materno Mitzraim Aegypti'-
ue Chamesiani sanguine, cum fidelissimo Semia-
no in Abrahamo iam benedicto commixta gens
Ismaelitica,

Ismaelitica, quæ interim dum adhuc erat sterilis Sarah Semiana, nata ex ancilla Petrea est, cuius' que manus cōtra omnes hactenus fuit. Hæc gens in sua summa iura conducta per Ismaelitarum antesignanum Muhamedem, statim totam ipsam Chamesiam obtinuit, & materna repetiuit iura: eam ob unam solam culpam, quod Christiani primiū Ecclesiæ non obediuerent, ut debebant, primò Apostolorum concilio, de tolerandis unā cum uiu iradicibus & noua arbore uetus tæ arboris folijs. Inde, ut in toto etiam Semiæ Christianismo, (sicut & in Chamesiano) Deus summas opes huic Semiægyptiæ aut Semichamesianæ genti contulit: sic dedit splendidiores & celeriores orbis uictorias, quibus illustrata, Alcorani alioqui nugis detenta & occupata gens, in Tartarorū, Indorumq; maxima parte, & in Persis, Parthis, Turchis, Chaldeis, Syris, Arabibus, & in tota Chamesia (præter Chusiam reginę Sabba succedentem) diffusa uidetur. Sic erat opus, maledicti etiam in serua Aegyptia genus repullulare, donec Assenethæ liberæ sacerdotis' que filiæ augustissimum genus in Ephraimo succedat: & eiuscta ancilla cum filio eius, duæ simul liberæ succedant. In Isaak enim, qui totus est Semianus, & in Iosephi filijs, qui sunt partim Semiani ex patre, & partim Chamesiani, sed ex nobili & non serua ma tre, opus est uocari Semen, quod æternā in Christo, tam Chamesiæ quam Iapetiæ & Semiæ uictoriā reportet: ut particularis prouidentiæ Dei omnia ad C H R I S T I I E S V Regnum Pontificatumq;

f 3

ficatum cōq̄ dirigen̄is cura, actu in totius mundanæ historiæ cursu toti mundo demonstretur.

Rerum quæ in Semia Ecclesiæ respectu contigere oportet.

Non satis habuit diuina prouidētia, demonstrare continuè imprecationem à Noacho contra nefarium filium factam, esse uerissimè iustissimè que inflictam, nisi & summum fauorem erga Semianam domum etiam finali uoto ostenderet. Voluit itaq̄ circa locum sacrum ab Adamo, per suam & Chauæ omnium matris sepulturam in Syria sancta electam constitutum, ut fieret actu tam manifesta demonstratio electionis Diuinæ, ut nulla esset toto in orbe terrarum gens, quin etsi ipsa nollet, tamen hoc agnoscere cogatur. Temporibus itaq̄ ijsdem quibus Nemrodus, nigerrimis sceleribus magis quam semine ater nigri Chusssi filius, sub summa solius unius signi cœlestis omnium uiuacissimi aspectus uirtute, id est sub leone ponebat suę Babylonicæ ciuitatis basim, & ignei solaris ue Dei sui cultum insti tuebat, Deus ex eodem loco (ut gratiā, & non naturam, libertatem, & non necessitatem, semper regere omnia fateamur) corpus Abrahami uoluit eligi. Constitutis itaque Abrahami tabernaculis circa sepulturam Adami, cum illo suo corpore constellatione Chaldaica genito, & natu, sub eiusdem Leonis ui, sicut & fundatio ciuitatis Nemrodiæ, uoluit renouari loci illius sacri memorias & possessionem. Et ea de re noluit Abraham sepulchrum illud à Chananæo gratis, & multo

multo minus precario accipere: sed precio publicæ monetæ numerato, uoluit suum fieri. quod & ipsum eodem iure & intentione aliquāto pōst fecit 100. annis Iacob, non pro se, sed pro Iosepho filio, atque pro Ephraimo & fratribus, inter Sechem & Samariam: unde 10 tribuum postea defectio, quia in solius Iudæ parte erat Mamre, siue Chebron, ubi ea de re confirmatus est Dauid in regnū, & eiusdē loci sacri Adamini gratia Melchisedek totis 500 annis sedem sui æterni sacerdotij etiam ante Abrahā constituerat. Inter fortissimas itaque & ditissimas duas maximas mundi potentias Ægyptiacā & Babyloniticā, & quæ nil in toto mundo sibi opportunius uendicare cūperent, contenderent & satagerent, quām pruinciam terrę sanctæ, qua pro uniuersali imperio parando & retinendo nulla est in toto mūndo magis idonea, & quam propter suorum fratrum tyrannidem in Chamesiana domo confirmandam Canaan ille quartogenitus, & ideo loco patris maledictus, elegit & occupauit: Deus ut suam omnipotentiā manifestaret assidue & sensim toti mundo, uoluit suę Ecclesiæ Melchisedekianæ sedem collocare. Et ut nulla ignoratione huius rei teneri Aegyptus posset, dignissimos hac possessione, imò & uniuersi dominio, Deus in uno solo homine, in pedore carceris macerato, uoluit manifestari tam summo discrimine gentem electam, ut etiam ipsa Aegyptus aliàs frumento abundantissima, fame septennali necaretur, nisi Deus per Iosephum tam Aegypto quām orbi prospexit.

Sed &

Sed & quum surrexit rex Iosephini beneficij immemor, qui ad seruitia Chamesis uoluit Semianos in Aegypto allegare: Deus fecit ut nō solum Aegyptus, sed & totus orbis summersionem Pharaonis, inermes homines retinere in Chamesiana ergastula uolentis, conantiscqz, audiret: dum ad sacram legislationem audiendam probandamqz Deus aperto miraculo se mari sacrū populū educeret. Vnde posteriores Pharaones quamuis uicini, nil attentare contra eam gentem totis 480 annis ausi sunt, nisi quū dignum iudicasset unus Pharaonum regem Solomonem, cui filiam daret uxorem: pro cuius repetenda dote, demum mortuo Solomone uenit, & templum spoliauit. De domestico Cananorum et Moabitarum Madianitarumqz bello contra hanc gentē sic est probatum, ut nunquam uinci potuerint ab hostibus externis, nisi prius infidelitate & sceleribus à Deo defecissent. De summa illa quatuor Monarchiarum ui, assidue, si euincere potuisset, impetente huius Reip. diuinæ basim(uulgari enim prouerbio in toto oriente ferebatur, Gentem Ierosolymitanam esse regibus uniuersi, maximè autem Babylonicas, rebellem) illud constat, non nisi semel, & hoc præordinante in eius castigationem Deo, potuisse edomari, quum 70. annis in captiuitate retinuit, ea una sola culpa, quod cōtra Dei uoluntatem & plus tempore petiti reges, & etiā Dauid atqz Salomō, reliquerāt sanctissimū Semi de tabernaculis habitandis institutū: unde pro malefidis urbiū & arcīū munitionibus confæderationes

rationes alienorum principū & deos uicinarum gentium amplecti cōperant, & Diuinam protectionem simul cum humanis uicinorum auxilijs confudere : & quod erat multo deterrimum, & quod est omnium peccatorum pessimum, infidelitate erga Deum laborare cōperant, ita ut cum ueri Dei cultu etiam Baalum, Solis idolū, & Balpehorum tanquam seminum numen, aliosq; falsos deos confunderent: unde non fuit Babylonica Nemrodi Chamesitæ in suo successore Nebucadnesaro uirtus, sed Diuina iusticia castigans illam gentem, quæ illum statum Babylonicum, cui per scelera & per falsas religiones scipsoſ similes reddiderant, misit ad eos castigandos: uti pater castigat magis filium dilectum, quam seruum. Sed res admiranda in illis post 70 annos restituendis contigit: quia Medorum Iapetitarum rex loco Chamesitæ Darius dedit edictum de restituenda reip. illius Diuinæ basi, ita ut & Cyrus rex Persarum & Darius communi statuto quantumuis rebellantem regibus ciuitatem curarint restitui, quum alioqui 10. tribus propter obstinationem, contra unionem Ecclesiæ catholicæ sub Iudah usque ad Christi aduentum conseruandæ oppositionam, decreuissent se nunquam uniri uelle ipsi, quo usque Ephraim & non Iuda rebus potiretur. Hinc ultra fines Mediæ & Persidis abductæ decem tribus, nunquam ad eius priscæ Reip. Semianæ usum & unionem rediere, sed à memorij suo rum maiorum ob ablatos illis libros & sacerdotes unà cum electionis loco, depulsi abierunt 180

g mensium

mensium itineris ultra fines Persicis spacio, in Ar-
sareth, unde postea sub Tatarorum nomine aper-
to illis rursus diuinitus mari exiuere, quādo Vm-
chani Pretoiani Semiani tyrannide oppressi, il-
lum demum subegere, & postea totam Semiam
ad Indiam usque sibi subegere, nescientes tamen
qui'nam corum maiores fuerint. Sed reuera ex
Semiano iure in hoc 10. Tribuum posteritate cō-
seruato, tam Tarsensium populorū & Vmchani
Christianorum potentissimorū clarissima olim
dominia, quām Tatarorum, Turcharum & Per-
sarum hodiernorum Impēria sunt nata. Licet e-
nim non mereantur hoc ipsum gentes, Deus sua
promissa seruat: & se, post specialem quam habet
de Christi Ecclesia tam ante eius aduentum pri-
mum, quām postea conseruanda, de omnibus a-
lijs regnis curam habere demonstrat: ut non fru-
stra uel in Semo benedicti, uel in Iapeto dilatandi
utriusvis filij legantur. Et quāuis uerum solum
que Deum, quasi non esset Deus, Israelitæ irrita-
runt, quia non desinit propterea esse Deus: sic &
quamuis Deus in gente stulta illos, quasi non es-
sent gens, irritos reddidit, nō tamē debuerūt de-
sinere ne essent populus: sed ne essent tales, qua-
les se esse gloriando, & omnia sua ob regna Israe-
litica perturbando, ueluti promissiones ab ipso-
rum primogenito Ephraimo, & non à Deo pen-
derent, desinerent non esse gens, sed in sua falsa
persuasione H A B E R I, sed non ne essent gens Is-
raelitica aut Ephramica uel Iosephina, quo usque
Deus misericordiæ suæ immensæ memor, illos
in ea

In ea sua stulta opinione mortuos, postquam ab
800 annis ante Christum natum, usque ad 1200
post eiusdem nativitatem, hoc est per 2000 an-
norum spaciū tabernacula Scithica seu Semia-
na sine proprietate, sacerdote, lege & literis, nec
sine regno habitando, expiassent plus tempore
petiti in terra Israelis regni scelus. Quām autem
sit mirabilis Deus in cohibendis summis mundi
potentijs, patuit in tertiae Monarchiæ authore
Alexandro, qui deliberans se uelle excindere Iu-
dæorum Reip. basim, coactus est supplex sum-
mum adorare Pontificem, quem uenerat necatu-
rus ut perduellionē, & suum summum hostem.
Quarta autem Monarchia nunquam excidere
potuit eam gētem, quoad per summos magistra-
tus Rex ab æterno institutus fuit à suis met subdi-
tis cum Cæsare Iapetita commutatus, & post cru-
cis mortem ab illis procuratam in cœlum uisibi-
liter euectus. Licet autem sub Græcis & Roma-
nis iam bis Iapetitæ in Semianā possessionem re-
dierint, omnia tamē sub unius CHRISTI IESV
ducatu, hoc est Pontificatu & regno ordinata, &
ex præmeditatione illius solius uirtute facta fuis-
se, fateri omnino necesse est. Ut autem mirabi-
liora Dei opera in protegenda Melchisedekiana
fede, & loca iuxta Adami, triumq; Patriarcha-
rum cum totidem uxoribus sepulchrum, pro sa-
cris cōstituta, imò solius corporis Naturæ, & nō
personæ palam assummendæ unigeniti filij Dei
causa electa & conseruata uiderentur: Deus in sa-
cra historia uoluit hoc in sacris ponī, ut uerissimè

g 2 credatur,

credatur Achsauerossium, siue ut uulgo Assuerum, qui Esteram uxorem in Susis clarissima Sus scianæ prouinciæ urbe duxit, dominium ab Aethiopia usque in ultimam Indiam habuisse super centum & uiginti prouincias. Nam hoc per Cosmographiam oportet duplixi nomine scire. Primo, ut uideatur quanta fuerit Diuina potentia in Syria siue Suriah, hoc est Dei muro conservando pro Ecclesia. Quum enim Assyriorum siue Chamesitarum à Nemrodo fundatum regnum 1350 annis sub Assyriæ titulo, & postea sub Babyloniorum uocabulo 200 annis semper in toto orbe Semiano tanquam caput aureum, & reuera minus quam ceteræ, mala statuæ Danielicæ pars, quæ iam saltem à Nini & Semiramidis temporibus usque in Indiam protendebat super omnes gentes non Scithicas imperium: tamen iam ab Abrahami cōtra Chaldæos uictoria 300 uernaculis contra Babyloniam regem multos que alios pro liberando Lothro fratre suscepta, usque ad captiuitatis Babylonicae tempus, nunquam quicquam totis uidelicet 1500 annis potuit cōtra Melchisedeki angelum, uel Assyria uel Babylonica potentia, tantis alioqui imperijs quibüs præerat munita & roborata. Secundò, ut longè mirabilius uideatur, quomodo postquam istæ florētissimæ opes ad Persas deuenerant, illorū clarissimi principes Darius, & ante illum Cyrus, statuerint, ut etiam ex ærario publico concessis impensis gravissimis, gens quæ alioqui erat tota in captiuitate, sola que supplicatione & miseria extrema ipsis regibus

regibus nota, rursus fundaret templum, & remp.
relitueret, quam nulla uinec Ptolemæi nec An-
tiocheni reges Alexandri successores totis ferè
300 annis obsidendo, & per hæreticos Samari-
tanos labefactando, potuere exterminare. Pro-
uinciæ autem 120. inter cæteras continebant Æ-
gyptum, Arabias tres (Petream, Desertam, Fœ-
licem) Syrias, Palæstinā, Cœlem, Antiochenam:
Armenias duas, Ciliciam, Pamphiliam, Lyciam,
Æolim, Dorida, Troada, Bithyniam, Asiam mi-
norem, Paphlagoniam, Cappadociam, Isauri-
am, Albaniam, Iberiam, Carduchos, Mesopota-
miam, Assyriam, Mediam, Hyrcaniam, Parthi-
am, Susianam, Chaldæam, Babyloniam, Caspi-
am, Cadusiam, Mardos, Persiam, Carmaniam
utramq; desertam uidelicet & habitabilem, Mar-
gianam, Drangianam, Bactros, Gomaros, Ari-
am, Arianam, Gedrosim, Paropamesadas, Ara-
chosios, Paradenenos. Indo fluuio proximos,
Saghas, Saccas' ue, qui & Dahæ, & utramq; Indi-
am, sub quibus erant aliæ innumeræ, singulis
temporibus pro tyrannorum principum' ue ar-
bitrio uocabulis alterari solitæ: & maximè tunc
temporis, quum infantili illo aut puerili sæculo
omnes regis nomen appeterent, & præ se ferrent:
quod uel in Cananeis uideas, in quorum regio-
ne, que aliqui nequaquam Galliam cisalpinam e-
tiam cum montosis locis equat, probes, quum 32
reges una die & conflictu Iosue occiderit. Hoc
autem nolim dictum ad imminuendam Babylo-
nicorum uel Persarum uel Mediæ regum poten-
tiam,

g 3 tiam,

tiam, quæ suo sæculo maxima in toto orbe fuit: sed ut numerus 120 prouinciarum etiam maxima rum sit in tam magnis illis & amplis, quas numeraui, comprehensus. Nomina enim sola audiui- mus sub Medorum Persarumq; & sub Assyrio- rum Babyloniorumq; regno. Sed quum demū per Alexandri Græcorum' que & Romanorum uictorias illuc effusas in Græcorum & Latinorū scriptorum tractationem deuenere, tunc quām essent magna quæ alioqui antea solo nomine innotuerant, uisum est. Sic oportebat Remp. per- fectissimi exempli & instituti dominam patien- do, fortiter' que tolerando omnia aduersa, dare e- ius Regis specimen, qui ab ea esset oborturus, & in paupertate probro atque dojore, non pro se, sed pro sua gente uoluntariè perpessis demōstra- turus omnibus sacrarum & humanarum legum arbitris, ministrisq; dico sacerdotibus, principi- bus & iudicibus, bonis' que & probis patribus, quomodo æternæ memoriæ & p̄emij principa- tum gerere oporteat. Hic enim erat, est & erit, tam Melchisedeki quām Melchisalemi finis, tam in Concilijs generalibus uel prouincialibus suæ Ecclesiæ, quām in summis medijs & inferioribus eorum populorum qui illis subsunt moderatori- bus: ut ex Christi unius exemplo, omnes ad uni- us reducantur Pontificatum & Regnum.

*Derebus quæ in Iapeti Atlantis ue
parte contigere.*

QVamuis ex Phrygione, Funkio, Riddio, Jo- hanne Mario Belga, Lucido' que, & alijs plerisq;

plerisque magnis nostri saeculi scriptoribus, licet nondum tempore authoritatem commeruere, possit unam cum Berozo antiquitas habitacionis Iapetinæ probari, sicut & omnibus illis consentiente Catone Romano: tam ad certissimam fidem toti orbis faciendā unus Arnobius ex Varronis testimonio satis erit. Ait enim libro contra Gentiles, ex Varronis historia, quæ tum adhuc supererat, constare: à Jani qui, cum Gallis Vmbrorum progenitoribus & cum Chameſe ex Armenia Scithica Saga in Italiam tunc 140 post diluvium anno uenit, & primam ibi habitacionem instituit, quoad Saturnus Chameſes ex toto orbe ob maleficas artes proscriptus, in regni partem, ita tamen ut lateret sub Jani auctoritate (unde Latinum nomen ortum est) recuperetur, effluxisse usque ad Hircij Pansæ que consulatum uix duo millia annorum. Quum autem Janus fundatis duabus urbibus in Italia, iuxta Tyberim fluuium, Ianiculo uidelicet ad occasum, & Saturnia eregione eiusdem ad ortum, 58 anno uitæ Abrahami, & 350 à Diluvio obierit (ut ibi capiatur illorum 200 annorum principium, ubi finem uitæ faciens nominis sui memoriam, in ciuitatis urbis ue quam condidit, & in montis ubi sepeliri uoluit, & in fluuio iuxta quem habitationem elegit, Ianiculum hæc tria uocando reliquerat, & inde certis memorijs ad Augusti usq; tempora deueniatur) uidetur planè in Iapeti historia, sicut & in Semiana, temporum eadem ueritas. Quum aut proscriptus, & maximè

maximè excōmunicatus, à summo sacerdote Melchisedeko, qui & nomine Domini sui Iouih seu Iupiter & Saturnorū nobilissimus dicebatur, Chameles nusquam gentium tutus esset, & ideo maximè sceleribus corrumpere Iapeti genus fategisset, ut per morum improbitatem licentiam' que uitiorum ab aurei sæculi rigidissima disciplina (quod est facilimum) sibi conciliaret, & præterea Saturnus urnæ' que depositor dici uellet, ut locum & ipse sacrum posteris cōderet, unde quasi Italia sua esset pars, cum memoria patris uoluit suam in Saturnia collocare: Iapetus, qui alioqui memorias in re sua nō curabat de suo nomine relinqui, uoluit in Chameleiæ præstantiori ad occassum parte, super partem huius serui seruorum eius nominis sui alterius & secundi memoriam accepta possessione poni. Centesimo itaque & 48 anno à diluvio, quum suas magicas artes uenisset ex Ægypto docturus unà cum Iano patre in Italiā, ut tentaret ubiuis euertere Diuini decreti cōtra illum & posteros diuinitūs & non humanius à Noacho Iano prolati edictum, aut fratres eorum' ue filios per scelera in consimilem iram Dei conducere: Iapetus ille priscus (nam multi Iapeti, Iani, Saturni' que, & Ioues, Hercules' que fuere) qui Hatal & Attalus ob uniuersi imperium in Italia ad locum sacrum per Iani patris sepulturam constituendum dici uoluit, quasi permisso (si posset ad se cōuertere) suo iure nefario fratri, qui fratrem, & maximè omnium patrem ridebat semper, negabatq; esse profetam, ex ipsa Italia codem

eadem aut proximo anno abiit in Chamesiae occidua partem: ubi palam Iapeti, Attali siue Itali siue Atlantis nomen est professus: & ne unquam in urbis euersione periret, uoluit non urbi aut rei corruptioni obnoxiae imponi memoriam: sed Monti altissimo, celeberrimoqz, & omnium quotquot sub cœlo sunt amoenissimo ditissimoqz nomen suum Atlanticū imponi, eo quod ibi Astronomicæ disciplinæ multos alumnos reliquit. Et ut adhuc certior fama in excommunicati fratribus parte iure occupanda remaneret, uoluit ut totum mare illud occiduum, quod ē monte illo uideri potest, fines que tam Iapetiæ quam Chamesiae terminat, Atlanticum diceretur. Et ut alibi etiam (interea dum multis sæculis conata Deo repugnare Saturnina Chamesis impietas, sponte suis scelerum vindictam tarditate etiam præter æternam alterius uitæ pœnam compensante) latissimè nominis Italici, Attalici ue (nam nedum hodie de uocalium usu in Orientalibus linguis conuenit) famam extenderet, in eam partem Atlantidis seu mundi noui, quæ alioqui Chamesiae proxima est, habitatores de suo nomine Atlātidas misit, ita ut demum in Ægypto in sacrī annalibus seruaretur illius gentis Atlanticæ memoria, quoad Plato bis in suis scriptis illam conseruauit, & penè consecravit. Nunc autem ferè destructa per Christi uictoriam Chamesitana gente, quintogeniti Tubaie siue Hispani iura patris recuperarunt. Nam iam tota una maxima coniunctione quæ 800 an-

h. nos. à

nos a Caroli Magni temporibus durat, suumq;
effectum usque ad 1583 Salutis annum, quum alia
incipiet, complet, ipsi Gomeritæ Galli continuè
ob ditissimas pescationes adeundo ipsa Atlanti-
dis littora potuerant, si animum adhibuissent in
sua iura paterna, tamdiu ante Hispanos redire.
Sed agendum est in omnibus oīρω καὶ ἐρεσίη. Nam
uigilantibus, & non dormientibus, iura subueni-
re æquum est. Sed ad rem. Peruersis in Italia re-
bus à Chamele, ita ut Gomeri posteros tanquam
ab illo corruptos, coactus sit Janus ultra fluuium
cum Saturnitis allegare, & seorsim à Tusciah illa
& cultu sacro Ituræorum Assyriorum'ue, à quo
Ethrisci siue Tusciani (nunc Thuscanos dicunt)
exercendo dicebantur, separare: unde quum Gal-
li & Gomrani fugiendæ maleficæ conuersationis
gratia discessissent, forsan sui Druidæ non habe-
bant amplius eam doctrinæ ueritatem, quam Ja-
nus docuerat. Vnde & Druidæ & Ethrisci cum
sua imperfecta doctrina, statim publicata legis Se-
mianæ Melchisedekianæ'ue perfectione in Euau-
gelio, cum suis scriptis periere. Fundato itaque
cum hac peruersa intentione Chamesitarum stu-
dio, quo in omnem scelerum licentiam, sed secre-
tè tamen, & quasi sacrorum pretextu grassantem,
(eo quod infimæ & seruiliis conditionis homines
in Saturnalibus 12 ultimis anni diebus ubi uis gen-
tium, sed maximè in Saturnia & Latij urbibus ce-
lebrari in Italia solitis unà conueniebant) palam
tandem licentiosissimum & seruis simile, rustico-
rum pauperum'que genus, conspirabant in om-
ne scelus:

ne scelus: cuiusmodi aliquādo & in Bacchanalibus, alijs' que ludis est cum publica etiam animaduersione deprehensum. Ferè itaque de sanctis Iani institutis nil supererat præter cultus externos Vestalium, à Vesta Iani uxore institutarum: & Ianalia, quæ (ut notauit Herodianus) adhuc à liberis & nobilibus patricijs' que hominibus fieri in principio anni solebant, ad Iani honorem, eo quòd annum ipse instituerat: sicut Saturnalia in fine anni in Saturni seruorū serui recordationem fuerant instituta. Sed ut & illud modicum quod supererat funditus obliteraretur de Iani sanctissimi uiri & Saturnitarum exhaeredatoris, imò scelerum omnium & maximè tyranidis profligatoris memorijs superesse uidebatur, & ut Ilia uestalis etiā post sacrilegij & fornicationis scelus posset haberī innocens, & à deo aliquo compressa, Romulus summus Chamesitanæ improbitatis assertor, & inter profugos pastores' que educatus, collecta eorū manu attraxit facile maximam uulgi partem in suam sententiam, ita ut occisis illis qui eius conatibus potuissent obsistere, & inter cæteros fratre Remo, liberè cœperit profiteri & asserere se esse Romæ fundatorem & conditorem. Quum enim Iani saltem ante 1200 annos es- sent duæ urbes amplissimæ Ianiculum & Saturnia, ita ut locus ille per antonomasiā Antipolis, quasi ciuitatum mundi caput esset nuncupatus, & tam ampla iam esset Saturnia, ut paulo post Romulū, qui tamen nil ibi præter Auentini mon- tis arcem edomando loco opportunam edificasse

h 2 legitur,

legitur, trecentis aureorum millibus cura ædilium curaret solummodo cloacas purgari, quarum (teste alioqui oculato Plinio) Tarquinij prisci temporibus fabrica iam tanta erat, ut inter mundi miracula reponi posset, ita ut sub singulis uïjs in fornicato cloacarum opere currus fœno onustus posse tunc agi duciç testaretur. Vnde constat (sicut non obscurè & Virgilius in s. Aen. & Ouid. in Fastorum 1. & Halicarnasseus Dionysius, Macrobius, Plinius & alijs multi scriptores testantur) iam fuisse permaximæ habitationis urbes duas, antequam constructa, in Saturnia arce, ut loci quem opprimebat uideretur fundator, edictum posuit capitale, ne alterum nomen (quasi genius, si efferretur, posset euocari, alioç traduci fundatio) in uulgo auderet efferre : quod sciens 400 ferè postea annis Romanorum doctissimus, nobilissimus & ditissimus Valerius Soranus, eo quod dixit nomen alterū & iam ante Romulum 1200 annis à fundata urbe impositum esse IANICULVM, insutus in culeum, fuit in Tyberim submersus. Omnes itaq; sacras Noachi prophetæ sanctissimi memorias, nomine Ianī ubiuis repositas extinguere sategit: sed ante omnes alias, que in loco ciuitatis, & in anni constitutione cum temporis æterna certissimaç lege seruabantur. Vnde fingens se in Martis honorem uelle anni ponere principium, abstulit à capite anni Ianuarium, in quo Ianī memoria (uel teste in uetus Problematis Plutarcho) coniuncta cum primo solis ad nos redeuntis signi gradu destruuntur. Et

tur. Et sic nebulo tyrannorum maximus, sui noui & in decimestri spacio impossibilis anni constitutione, euertit funditus leges temporum: ita ut nunc ob illius erratum, capita signorum à capitibus mensium, quæ unà per Iani institutionem semper incedebant, distent 21 diebus. Nam quū æquinoctialis uerni signum in ordine quartum, primum gradū cum prima Aprilis mensis æquinoctialis die haberet, nunc cum 10 die Martij habet, ita ut singulis 106 annis sit uno die anticipando erratum. Vnde si quis demonstratiuè uelit huius Romulei erroris fontem probare, diuidat annos qui à Romulo ad nostra tempora 1552. Sal. anno, per 160 inueniet errati finem. Deus itaque probandæ in Noachi prophetijs summæ ueritatis gratia, uoluit in Chamesitana isthac tyrannide contra Iapeti ius instituta, & demum per tam ualidum assertorem Romulum instaurata, ut etiam subactis ferè totius Iapetiæ, Chamesiæ & Semiæ præclarissimis dominijs, & coacta totius mundi potentia & gloria in hac quarta Monarchia Satanae, demum quū Semianus REX regum ueniret, ut sponte sub Cæsare Romulio & Chamesio uitā Paupertate, Probro & Dolore antea abunde probatam poneret: & demum unius piscatoris, ijsdem armis muniti manu, opera & doctrina, Cæsarum ordinē in Iapetinum ordinem sub Constantino, si Romæ perstittisset, reduceret. Sed quia princeps ille (alioqui futurus fœlicissimus, si in tabernaculis Semi Romæ acquisitis persistendo, summa' que immunitate absque ulla sollicitu-

h 3 dine

dine tēporali ipsorum) prospiciendo nō attendit
huic summę & finali uocationi omnium tempora
lium principum mundi, non persttit, sed duas
Babylones ex una fabricando, duplēcē causam
ruinæ mundo peperit: unam in Melchisedekia-
no, alteram in Iapetino ordine. Vnde opus fuit
hos duos filios unā castigari, donec omnia Resti-
tuantur: & quo tempore creatus fuit Adamus
personalis in Geneseos diebus, corum in dura-
tionis mundi millenarijs numero dierum respon-
dentibus, politicus & magnus generalis que to-
tius humani generis homo, mascula sacri ordi-
nis ministrorum authoritate ex Dei uerbo rectē
intellecto petita, & foeminea temporalis prin-
cipatus de eius latere educti & proprietatem
rerum toti mundo assignantis ratione per leges
Iapeti siue Romanas moderata, sub una summi
Pontificatus Christi potentia, & sub eiusdem re-
gni sapientia componatur: & sic uideatur nefar-
ius tyrannidum suscitator, tam Satanas inuisi-
bilis Ecclesiæ hostis, quām Chameles pseudo-
politiæ author, fuisse, dum maximè nocere cu-
piuit, seruorum fratrum suorum seruus. Sic i-
pse Noe siue Ianus per gratiam seminis sui fina-
lis, qui I E S V S C H R I S T V S est, uera uitis, &
uerus panis, attulerit R E Q V I E M ab operibus
manuum nostrarum, de terra cui Deus maledi-
xerat. Sic & hoc modo Christus nunc per Ra-
tionalem Iapetini regni ex Melchisedekiano dor-
miente, incogitante utroque, educti prudentiam
& sapientiam, Israels regnum restituet.

De maxima:

De maxima Christianorum hactenus toti orbi Latino incognitorum multitudine.

Non immerito mouit scrupulum Munstero, in fine eius declarationis typi Cosmographici quam præfixit libro qui Nouus orbis est inscriptus, qui fieri possit ut sit uera eorum sententia, qui Presbyteri Ioannis regnum in Semia ponunt: quum hodie constet certissimè, esse in Chamesia. Nam ueritatem rei ignorantibus uideatur, stare nō posse, quum à loco regni unius ad alterum sint plusquam octies mille millia passuum. Vnus enim ad Nilum, alter supra, bis mille millia passuum ultra Gangē agere legitur. Sed utraque est uerissima historia. Vnus enim, sed primus, est in Chamesia, cuius ditio & regnum à Nili fontibus usque ad eiusdem fluminis Catadupas Aegypto continuas protenditur: quantum ferè zona torrida, ut uocabant, seu uia solis patet. Nam uerus Austrum ferè ad primum solis ad nos accedens signum, quod fabulæ, quas refugio, Capri cornum uocat, ad nos uero multum citra nostrū tropicum extenditur, ita ut saltem sit eius ditio tota Christiana, & Melchisedekianæ doctrinæ perfectæ subdita, per 48 gradus meridiani, quæ longitudo est quām Iapetia nostra maior. Vbiq; autē ferè tam lata est, quām ubi Iapeti pars isthæc est amplissima. Et hæc quidem fama tenui hactenus innotuerat: Cosmographicæ autem mensuræ beneficio quāta sit, nunc primum innotescit. Maxima aut pars huiusgētis, eo q; pro pace publica, & nō pro ulla necessitate ad salutē sic fuit à beato Matthæo,

Matthæo, & postea, illo à rege Hirtaco ob consecratam inter uirgines deo sacras Iphigeniā, quam Rex sponsam petens adamabat, occiso, à beato Bartholomæo instituta, ut secundum Apostolorum Consilij ordinationem unà cum necessarijs Christianismi ritibus legalia ad tempus & pacis publicæ causa obseruarent, quoad omnes conuerterentur, habet quosdam ritus à Latinis differentes, & qui sine pacis publicæ beneficio aut decreto Apostolico seruari non debuissent: ut quæ inter cetera seruat tam Sabbathum quam Dominicam, & etiam in quadragesima (gens alioqui ad portentum usq; ieiuniorum & quatuor quadragesimarum obseruatrix) Sabbatho, sicut & Dominica die abstinet à iejunio, ualdeq; illis duabus diebus inter iejunandum indulget genio: & in multis locis Circumcisio, sicut & Baptismus obseruantur: & qui dolorem circumcisionis suis pueris nolunt imponere, multo acerbiorem ex candente ferro ut plurimum in aliqua faciei parte horribiliter exarando inflicto, inferunt. Sunt per multi, qui nunquam quicquā panis eduliorum ue tota uita, sed solis herbis aut crudis, si esu possibiles habeant, aut sine sale coctis, totam 120 & 130 annorum sanissimi degant. Multi uero 180 annos nati, etiā operas ditionibus locant. Vidi ipse 50 annos natos, quorum patres ultra 180 annos agere, mihi sunt testati Ierosolymis. Sed de moribus non est in Compendio tractandum, quum in Dispunctionibus sit ordinatum. Vnum non est obmittendum, quod nullis unquam hæremoniæ

uexa.

uexationibus sunt affecti, quum ob multas alias causas, tum maximè eo quòd satagentes semper fieri omnibus omnia, maluere infirmos, modestè tamen & non contentiose disceptantes, suppor-tare, quàm præscindere aut excōmunicare, ma-ximè ubi sinceræ fidei articulos faterentur & ap-probarēt: palam dicentes, Deum tandem effectu-rum, ut quicquid falsi dicatur contra ueritatem, ipse destruat, & solam ueritatem seruari regnare que faciat. Altera causa est, quòd Rex ipse tan-quam immunitatis Ecclesiæ conseruator uerus, & rerum terrenarum temporalis possessor, nun-quam permisit, ut alicuius summi Pontificis aut Patriarchæ siue Abuna (ut uocant) opes possent crescere, aut dari ulli suorum parentum, aut ut il-lo mortuo peruenirent ad successorem. Nam o-mnia Rex sibi mortuo Pontifice uendicat: & ideo putant, quòd se Pontificem aut sacerdotem simul & Regem asserat. Sed uerum non est. Nam tam Romæ quàm Ierosolymis familiariter cum eius gentis piissimis hominibus sum uersatus, qui de hac re & plerisque alijs, quas in Dispunctiones asseruo, me informarunt. Maior itaque est Chri-stianismi ueri, & non fucati, quem'que perinde Rex & quiuis princeps ad unguem uti minim us è plebe obseruat, potentia & regnum inter Ch us-sæ os istos Æhiopas, quàm apud nos qui sanctissimi dicimur: ea una culpa, quòd omnes Latinæ ecclesiæ ministri summis solis' que opibus hacte-nus attenti, dicunt, non faciunt: & sciunt ferre, sed non perferre aut sufferre leges. Quomodo

i autem

autem sit & unde natus alter Pretoiannes, atten-
dendum est. Sicut ex certissimis rerum Orienta-
lium historijs habeo, Thomas apostolus Indiam
meridianam usque in Gangis fines adiit, ut qui æ-
grè & post omnes alios Apostolos crediderat,
omnes diligentia & labore uincere contuleret.
Vbi itaque primùm illos quos Malauaros hodie
dicunt informasset fide, audiuit interiora possi-
dere (uidelicet ultra Paropanisos montes & ori-
entaliores Gangis fontes) gentem, quæ iam ante
eius aduentum esset ijsdem proximè dogmatibus
imbuta. Illuc itaque profectus, inuenit Tarsesta-
nam regionem, siue Tharsis, cuius reges ad Chri-
stum adorandum 40 aut circiter ante annis ue-
nerant, & maxima suæ scientiæ Astronomicæ re-
giæ que dignitatis authoritate, sed longè ampli-
us uirtute illius fidei quam de nuper nato adora-
to' que I E S V per gratiam (nondum emissâ Eu-
geliij doctrina) conceperant, iam Ecclesiam am-
plissimam in nomine Schiahcah, hoc est Solis æ-
terni, siue æterni Imperatoris, collegerant: quū'
que essent 10 tribuum Israel, quæ ad illum usque
meridianum confugerant, pars longè nobilissi-
ma, iam illos suos cōtribules, qui cum illis reman-
ferant, in 10 tribus rursus sub tanti regis obedi-
entia diuiserant, (quæ diuisio in hanc usq; diem,
quantumuis sint à Tataris oppressi, durat inter
Tarsenses illos, nudipedes tamen ob Deum incar-
natum, Christianos) Hos itaque B. Thomas in-
formauit optimè de totius uitæ I E S V Christi do-
ctrina, cursu & fructu. Sed quū duæ aliæ partes
corum

eorum essent magis ad Aquilones, aut saltem ad Euroaquinones extensæ (nam totis 700 annis, supra decies centena millia hominum abducta, ualde multiplicata esse oportebat, nempe una cœtra montes, altera autem ultra Imaos mōtes) ad illam usq; quæ erat ultra mōtes in ipso extremo ad Aquilones Semię angulo, duce & mittente admirando apostolo Thoma sunt profecti, qui tātam cōuersionē Tatarorū siue oblitarū ibi 10 tribuum Israelitarum, ibi fecerunt, ut unus ibi summus Patriarcha sit constitutus. qui quum fuisset ab Apostolo informatus de illa Ecclesia Aethiopica, quæ iam 1200 ferè annis ante Christi aduentum ad Iudaismum sub Solomone rege, nōdum facta diuisione Ieroboami, hoc est ab Ecclesiæ Catholicæ consensu per reginam Saba, & filium eius Melichum à Salomone genitum, fuerat conuersa, & demum statim opera duorum primariorum Apostolorum perfecta, reformata & conuersa ad Christum fuisset: uoluere, ut suus Patriarcha, sicut & Aethiopiæ rex, diceretur Giochan Belul, id est, lapis preciosus: unde postea utriusque nominis penes Latinos corruptio. uocarunt enim Græcè presbyterum, Aethiopicè Giochan. Sed quum illi iampridem à sua regni in terra Israel malè petiti, peius acceptati, sed pessime, derelicto Deo, 200 ferè annis asserti regni Regisq; terreni ambitione resipiscentes & conuersi, rediſſent ad Scithi parētis Scitharum tabernacula, sed multo recentiori exemplo præcepto & memoria ad ea tabernacula in quibus Noe prædixerat, nec

i 2 sine

sine iussione, Semū Melchisedekum' ue habitare, unde Sarmauthicam uitam amplectebantur, isti Semiani Pretoiani affeclæ tam ut auitum Tatarorum Scitharum' ue morem habitādi in tabernaculis, quām ut Christianam perfectionem nihil proprium possidendi sequerentur, uocarunt (humili fanè uocabulo) summum illum Patriarcham Orientalem Vmchan, siue Emchan: hoc est Matricem, matrem siue primarium totius orbis tabernaculum: ita ut sicut alumni Græcæ Ecclesiæ per antonomasiam Patriarchalem Constantinopoleos ciuitatem dicere sunt soliti πόλις, & quū eò irent, ire ἡστὴν τὴν πόλιν (unde Turcæ dixerent Stambol:) sic illi omnes in suis Scithicis tabernaculis habitantes, dicere cœpere solius summi Pontificis tentorium, & postea ipsam etiam dignitatem Vm Chan. Omnes itaq; hi populi, licet Schiahcah regem regum uocarēt, ut à magis (qui antequam nominatus esset, illum salutauerant) audiuerant esse uocandum: tamen etiam lingua propria uulgari ipsius Christi, quæ ea de re toto in Oriente latè effusa est, & unde sacra sunt in Argoniam linguam traducta, Meschicha uocatus est: sicut apud Iudæos Massiach, apud nos ex Græcis Christus. Inde factum est, ut ubiuis in tota Semiæ Orientalis parte, paulatim syllaba Me, quæ est breuissima, & uix Syriacè sentiri dū profertur solita, quia aut sine puncto aut cum seu legitur, intermissa, ipsi Christo remanserit nomē Schicha, Schiacha & Sachah: quo uocabulo in tota orientali Tataria, in Serica siue Mangi, in China, Cochinchina,

na, Cochinchina & Cathaio, atque adeò in insula Giapan nuper à Portugallensibus iuxta Semiæ littus reperta, & iam per lesuitas ad Christi melior rem cognitionem reuocari solita, nominatur. Li cet autem summa Satanæ inuidia & factione per Nestorianos toto in Oriëte suscitata, perierit defectu bonorum librorum Euangelica doctrina, cum proprio ipsius Christi nomine, ita ut pauci Nazaran (nam Christi Græca uox ibi ignoratur) se sciant uocare, quantumuis baptisati sint: dico pauci, comparatione priorum temporum, non in se, nam sunt nobis Latinis multo plures: tamen & qui à Schiacha, & qui à Nazareth Nazran dicuntur, omnes reuera in hoc consentiunt, quod fuit ante 1500 annos Rex unus ex sua matre, absq; eo quod pater illam unquam contigisset, natus, qui in uita sua totus fuit miraculosus, in fine ultimo Asiæ, siue Semiæ, aut ad occidentem solem, (ut ex illis quæ ipsi Iudeæ orientalis sunt locis ostendunt) qui fuit Rex potentissimus, & filius Regis potentissimi, & qui iussit ut uirtus & sanctitas toto in mundo seruaretur: & ita fuit potens, ut idola toto in mundo iusserit & fecerit per suos nuncios frangi (quod innumeris idolis fractis in sua patria eorum Apostolorū iussu, uerum ostendunt) & unum Deum qui solus est, & tres tamen facies habet (unde per imaginum abusum in tota insula Giapan statuæ maximè tricipites, & aliæ mulieris puerum in ulnis gestantis, quæ erant, ut uidetur, Deiparæ uirgini consecratæ, adhuc existant, ut ex prima lesuitarum de rebus Giapaneis

i 3 Epistola

Epistola patet) in toto mundo adorari curauerit, fecerit que. Et reuera qutum Giapan & extrema Semia parum, aut quasi nihil, maximè Asia ab Atlantide distet, credibile est, odorem huius imperfectæ cognitionis de Christo, quam Tarsenses Magi attulerat, unà cum crucis memoria, peruenisse usque in septentrionalem Atlantidem, in Culhuacana regione, ubi cum ieunis & uitæ summa austeritate quidam Quezalcouatlius, ueste alba rubeis crucibus obtecta uestitus predicauit, Dei unius timorem, & pœnæ premijç æterni post hanc uitam esse necessariò futurā retributionem. Boni enim uiri ibi credebant, Q V O ' D D E V S E S T, & quòd remunerator est. De isto quidem nihil dixero, nisi quia facile mihi persuadeo, longè magis in omnem terram demississe sui primi aduentus & Apostolorū sonum, quā nunc uictoriæ Christianorū circa orbem terræ fama decurrat, ob subacta Chamesiq, Semiæ & Atlantidis littora. De Asiæ Semiæ uefinibus, & de Giapan, res est omnino certissima. Nam non ita ante multos annos quidam ex Armenia Episcopi, tanquā qui uicini sunt Antiochię, ubi post excommunicationē Quartodecimanorū, Orientales primam ueramç contendunt B. apostoli Petri sedem esse, solebant eò proficiisci, illorum confirmatorum & baptisandi gratia, postquam sedes Vmchan fuit à Chingis Chan destructa, eo quòd nunc uix suæ ditioni tutandæ satis fit. Sic aut̄ res contigit. Quum ille Orientalis Pretoianus optimè ab initio institutus in suo ordine & successoribus, per

bus, per opes (ut apud nos) ministris in proprietatem datas, coepisset ambitione, luxuria & summis opibus, à Paupertatis, Doloris & Probriuita in uirtutis exercitio penes primitiuae Ecclesiæ Christianos constituta recedere, coepit tyrannicè suos opprimere, & illorū uires ne contra eum rebellarent ob afflictiones, separare, atq; in lite exercere: donec tandem miserorū Tatarorum (sic enim uocabant, tam quod non essent conuersi, q; quod erant illorū Turcomanorū & Turcarū, qui pridē inde ad occasum redierant reliquie, quæ Syria & Heb. lingua Totar dicuntur) Deus, qui omniū, & maximè suorū afflictionibus conuersorum ubiuis gentiū miseretur, illos ad rebellandum tam uehemēter cōtra Vmchanum cōmouit, ut illum in bello fregerint: & paulo post, ut nō tantum illius, sed totius ferè orbis usq; in Germaniā peccata puniret diuinitus, ad mōtis Imai radices mare illis per nouē pedes (referente Haytono) aperuit, & illos ita emisit, tantaq; ibi esse multitudine ostendit, ut rursus in ortum clarissima, uersus occasum minima, uersus Austrum mediocris pars emissā reuera ubi Christiani erāt, in odium Vmchani fecerint Jug & Mugug, ut uocant, seu Gogi & Magoghi (i.e. sacra dicunt) incursionem, destructa ubiuis Christianæ Ecclesiæ facie. Hæc aut circa annū Sal. 1230 facta sunt, ut & Hayton Armeniæ rex, & Polus patricius Venetus, q; tum uixeret, & ibi fuere, scribūt. Voluit quidē postea Vmchanus ille rex (nam tributarijs Christianis permittitur sub Chan, id est sub papilionis tabernaculi' ue

nacul' ue olim summi, (nunc autem & ciuitatum
maximarum & summi regni mudi Dominis) ut
Vmchani elegantur adhuc, sed miseriores sint
quam sub Turchis hodie, olim superbissimus, an-
tea Patriarcha Constantinopolitanus) ut postea
in statu cōfirmaretur, ut filiarum eius una daretur
in ancillā summo Chan, eo quod fuit destructus,
propterea quod Chingisso Chani propter fabri-
lis artis uilitatem, à qua diuinitus in Regē fuerat
electus, petenti filiam in matrimonium dare no-
luerat. Et sic totis 300 annis, & suprà, uiuit ob-
scurus, & sub Chan Tatari lege permissuia, qui
permissiuam Dei quam ordinatiuam in sua tyran-
nide uoluntatem maluit facere. Cæterū Ta-
rocorama prouincia est, ubi & Vmchan Chri-
stianus summam amisit, & Tatari summā acqui-
siuere oppressis Christianis potentiam: ad quam
ut à nobis eatur, sunt post 26 menses longi itine-
ris à Roma incipientis 40 dies continui deserti.
Populi autem Christiani Argonij tam potentes
aliquādo ibi fuere, etiā post destructū Vmchan,
ut tracto in suam sententiam Argone filio Abaga
Chan, qui patris alienati à Christianis licentia fa-
ctus est Chan & ipse Christianus, potuerint usq;
in Franciam sollicitare principes Christianos cō-
tra Ismaelitas, qui iam partem Tatarorum in sua-
rum nugarum deliramenta Coranica pertraxe-
rant. Quoniam autem illa mutatio affinis est il-
li, quam suis sibi factionibus quidam, credentes
Deum per Christum amplius res humanas non
curare, in caput accersunt, qui curantur & non fa-
natur

nantur, quibus cantatur & non saltant, qui nil aliud habent quam בִּזְרָלַשׁ קַוְלֵץ, Manda manda, expecta expecta: ideo in hac historia uolui expondere, tam ad rei nuper gestae ueritatē, quam ad propediem, sed longe maiori strage & uindicta futuram, ut qui legit intelligat. Quanta fide supersint in alijs regionibus Christiani, uel duo abunde exempla probabunt. Vnum, gestum in ciuitate Samarcanda, ad Hircani maris ortū sita. Quū enim sub illis Chanis Tataris qui opera Regis Armeniæ Haytoni fuerant ad fidem conuersi, Christiani illius urbis construere maxima totius orbis forma tēplum D. Ioh. Baptistę memorij uellent, & ad altissimæ latissimæ que, & ideo super unam columnam in medio sitam quiescentis fornícis machinam sustinendam indigerent summa altitudine columnā, perinde forti uti & alta: Ismaelitæ autem, quorum opes & uires à Christianis principibus tunc affligebantur, haberent columnam iam excisam, quæ operi idonea sustentando erat, coacti sunt illā concedere Christianis, ita ut opus inde dependēret. Cæterūm paulo pōst principibus Christianis uita functis, & Ismaelitis præuentibus, statim populus euertendi templi gratia repetiuit à Christianis suam columnā, unde Christiani ad solius Dei spem conuersi, tanta ui fidei illum implorarunt, ut in sublime eleuata fornix, unā secum quasi unū saxum continuū effet, traxerit columnā plusquā pedali altitudine à sua basi. quo miraculo uix ullum est magis uisendū: & cuius gratia multi Ismaelitæ sunt ad Christum conuersi.

uerſi. Non minori fideſe eſſe, quamuis pauci
ſupersint in Perſide circa Tauris, paulo antē o-
ſtenderant illi, quibus quum iuſſu Iſmaelitæ Cha-
liphae uolentis in Christi doctrinam calumniam
ſtruere, dictum eſt, omnino eſſe falſam legē Chri-
ſtianorum, quae unam meram falſitatem in ſe ha-
beret, ubi Christus dixit, fore ut ſi quis fidem ha-
beret, montem ſuo moueret loco. Hoc unum eſſe
decretum, ut trium rerum propositarum una ne-
ceſſariò fiat: aut ut fide oratione ue tanta ſe eſſe
monſtrent, ut talis mons à ſuo moueatur loco:
aut ut ſi nequeant, dogma Muhamedis proſite-
antur: aut tertio, ſe ad unū necandos eſſe ſcirent.
Tunc omnibus conterratis, surrexit unus fide ple-
nus, qui confortatis cæteris iuſſit illi monti di-
cens: Turo Zel Men Hoſſo bſemo dIesua Miſ-
chomoran, quod ex Christi lingua in noſtrā uer-
ſum ſonat: Abi mons hinc in nomine I E S V Chri-
ſti Domini noſtri. Et ſtatim ita motus eſt à ſuę ba-
ſeos loco mons, ut permulti Iſmaelitæ tunc uiſo
miraculo facti ſint Christiani. Mons autē media
in planicie eſt, referentibus Christianis, inter Bag-
dad & Tauris. Duæ uero res maximè perdi-
re ibi Christianismum: defectus librorum Euau-
gelicorum, quos ubiunque poſſunt habere Mu-
hamedici deſtruunt, ſed multo magis uiuę uocis
& prædicationis ueræ. Altera illa eſt, quod tra-
ducta in ſuorum bonorum operum & in ſuę ſan-
ctioris uitę merita, popularium ſpe, prælati, &
longè magis religiosi monachiq; quorum in Gia-
pano Cataio Mangi & alibi eſt infinita multitu-
do, hypocri-

do, hypocriticam uitam simulata specie sanctitatis assumens, & sibi solis legis cognitionem uenidans, cōuersa est tota in abhominandissima scēlera, ita ut iram Dei loco reconciliationis prouocauerint, & nil planè sacræ doctrinæ nec apud eos, nec apud populos remanserit, sed solummodo publicæ & seuerissimæ (uti in primitiuā Ecclesia præscribatur) pœnitentiæ forma quotannis per 80 aut 90 dies repeti solita, neglectū pietatis in cæteris genuerit. Et certè, etiam si uera esset apud quoscunque populos pietas & Christi cognitio, inciperent cęp falsa quadam uel suorū uel alienorum præterquam unius Christi meritorū confidentia superbire populi, esset potius uel à Deo ipso ordinatus æneus serpens conterendus, quam ut Diuino honori quicquam detrahatur. Summus autem Pontifex apud Giapanios, qui dicitur Voūis, eadem cum suis Bonzis (sic enim ibi monachos uocant) hypocrisi utitur, nisi quod (sicut & cæteri sacerdotes) uxoratus totis dimidijs lunationibus, dum luna uidelicet à sole reddit, summis & assiduis uigilijs ieunijs & precibus uacat: altera autem dimidia luna, luxui & amplexibus quantū potest attendit. Sic & ipse Vmchanus in Asia. Sed non est dubium, quòd si quis summa prudentia cum illis ageret, ita ut non destruere, sed Restituere illorum per suasionē se fingeret, nostram reponeret quam non est dubium hereticorum factione & prælatorum segnitia illos perdidisse doctrinam de Christo, ut per ignotum Dei collusionem Paulus Athenienses captauit:

k. 2. illista.

illi statim non solum conuerterentur, sed rursus totum Orientem conuerterent. De Ismaelitis, ubicunque sunt, non est dubium, esse semichristianos: qui, et si non uerè, sed ex occasione, memorias ueteris & noui Testamenti spargunt: & inter cæteros multos Christianæ fidei articulos, saltem hoc mordicus tenent, Quòd IESVS natus ex semperuirgine Maria, atque de spiritu sancto cōceptus, et à Christianis receptus, est C H R I S T V S in lege Iudaica promissus, qui in anima & corpore est in cœlo, ut summus Dei amicus, V N D E V E N T V R V S E S T I V D I C A R E V I V O S E T M O R T V O S I V D I C I O I V S T O. Licet enim non potuere hactenus, quomodo Deus sit Trinunus, aut quòd Christus sit Deus, aut quòd Deus illū permiserit occidi & mori (quod caput & summa finiscq' fidei est) intelligere, quia nemo illos doce re per rationem, ut opus est, sategit: tamen illi omnino sunt ut Christiani perfecti fierent dispositissimi, maximè in Turchica aula, & in Pharsistam seu Perside, penes Sophi. Quum summa miseria & infirmitas, imò perniciossima utrobius licentia scelerum nobis omnino abstulerit libertatem agendi exsola uerbi Dei, quantumuis etiam recte intellecti, autoritate: quam necesse est uel exemplis uitæq' sanctæ probitate, uel signis & miraculis inculcari, contra falsitates cuiuscunque sint authoritatis, ita ut utroque beneficio simus hodie omnino destituti: & solummodo uideamus in hoc nati, ut Diaboli instar nil aliud omnino agamus quam calumniari illos qui nobiscum

nobiscum non consentiunt: opus est sanè, ut ad Rationis recte ueræq; hoc est à Christo illumina tæ & restitutæ arma descendentes, satagamus, ut omni poscenti aut petere potenti rationem eius quæ in nobis est fidei, ipsam reddamus Ratio nem, quæ omnes compellat salua libertate intra re, ut sic ex semifidelibus aut semichristianis fiant toti in solidū Christiani. Ideo Deus nobis præ parauit hanc messem, in qua hodie innumerí sunt qui magis ex animo (quamvis extrinsecus perso las Corani nugas cōmoti) cupiunt fieri Christia ni quam nos, qui cognitionē Dei & Christi filij eius, ex uno fidei Symbolo profitemur, & cane pe ius & angue nos mutuò odientes aut dilacerātes, peiorē statum in mundū centum Ismaelismis sen sim introducimus: ita ut meritò ualde & uerissimè scripserit quidam, Suos alumnos esse decies Sodomitis deteriores. Illos enim cernebat, iam statim ex quò incepit illis nouam libertatis uiam aperire, esse *διὶς διὰ πασῶν* omnibus scelerum for mis peiores illis, quos tanquā Babylonica captiuitate oppressos reformare uolebat. Ratio itaque, ut dixi, Diuinitùs nunc à Christo in omnibus illis qui illi parere uolunt restituta, cogat omnino intrare tantam gentium multitudinem ad æternæ ueritatis conuiuium necesse est. Ideo sunt per linguę Arabicę beneficium in totam Chamesiam (preterquam ubi iam sunt Christiani) & in totā Semiam, & in tertiam Iapetiæ partem, non sine Dei misericordia, quantumuis cum ueneno Co ranico diffusum, cum excuso in ea Euāgelio con

k 3 ducend

ducendi ad perfectionem eius ueritatis, cuius iam 980 annis lucem gustat. De orbis terræ Concordia ad huius rationis præparationem fuit pridem scriptum, & typis Oporini excusum opus. Euangelij Arabici uetustissima exemplaria sunt in hoc comparata. Ad hoc iam est procurata in ipsius Christi lingua eiusdem Euangelij pro Semianis Christianis conseruandis conformandis typographia. Desunt, qui opus unam promoueant. Sed Dominus, cuius opus est proprium, non deerit. Vna sola legatione, à legatis pro Christo mori, solum ut dent suæ fidei rationem, paratis, apud omnes mundi principes animosissimè suscepta, tantum negotium paucissimis annis posset perfici. Nam quod ad Atlantidis habitatores attinet, quantū possunt armis milites consequi, tantum gentium in fidei obedientiam ueniūt. Sed nec uis nec authoritas sine probitate uitæ, fecit unquam firmum fundamentum. Post Ismaelitas uero sunt solido imperio & absoluto Moscouitæ. Vnde ratio ne prius erga Ismaelitas adhibita, summæ potentiae mundi, una ex Latino orbe, altera ex Aethiopicō, tertia ex Scithico (in qua re execuenda, finis est Cosmographiæ) poterunt contra Ismaelitas, si rationem ducem fugiant, comparari, ut sicut manus eius in Reipub. Christianæ euersiōnem fuere contra omnes: sic & manus omnium, uel saltem inter Iapetitas Semianos, & Chamæstas conuersos præstatiſſimorum contra eundem ad eum debellandum conuertantur. Sed conan dum:

dum summa diligentia est, ne sacrosanctæ huius
repensionis & vindictæ Diuinæ ministri, ex qua-
cunq; tandem parte mundi procedant, suam uicto-
riam auariciæ, superbiæ aut luxuriæ, cæterarum
que libidinum infamia, uti hactenus factum est,
commaculent: sed ut solius æternæ Rationis, cu-
ius Ismaelitæ sint capaces , assertores, in seipsis
prius quam in hostibus leges obseruari demon-
strent. Nam nulla gens hactenus, & minimè om-
nium Ismaelitica, unquā Christianismum ob do-
ctrinæ Euangelicæ ueritatem exhorruit aut fugit:
sed propterea, quod ipsius sanctissimi status pro-
fessores tam spirituales quam temporales, factis
suam legem negant. Hæc enim fuit causa, quam
uaferrimus nebulo & bis Chamesites Muham-
edes prætexuit pro suo Alcorano stabiliendo, ut
lex tandem haberetur, (ut dicebat) quæ facilius
posset obseruari. Et ita incautos traxit in ruinam;
quam ne malis moribus amplius confir-
ment augeantq; Christiani, cauen-
dum est.

F I N I S.

1821 del 1 S

1. 1. 1. 1. 1. 1.

Dieser Band wurde 1997
durch Bestrahlung sterilisiert.
Verfärbungen stellen
keine Gefahr dar.

Datum der Entleihung bitte hier:

1 3. Feb. 1989

21. Juli 1999

III/9/280 JG 162/6/86

R.S.

SLUB DRESDEN

3 0171120

(R.S.)

Astrom 1992

